ABOUT T. T. D.

* * *

PILGRIMS' PARTICULARS

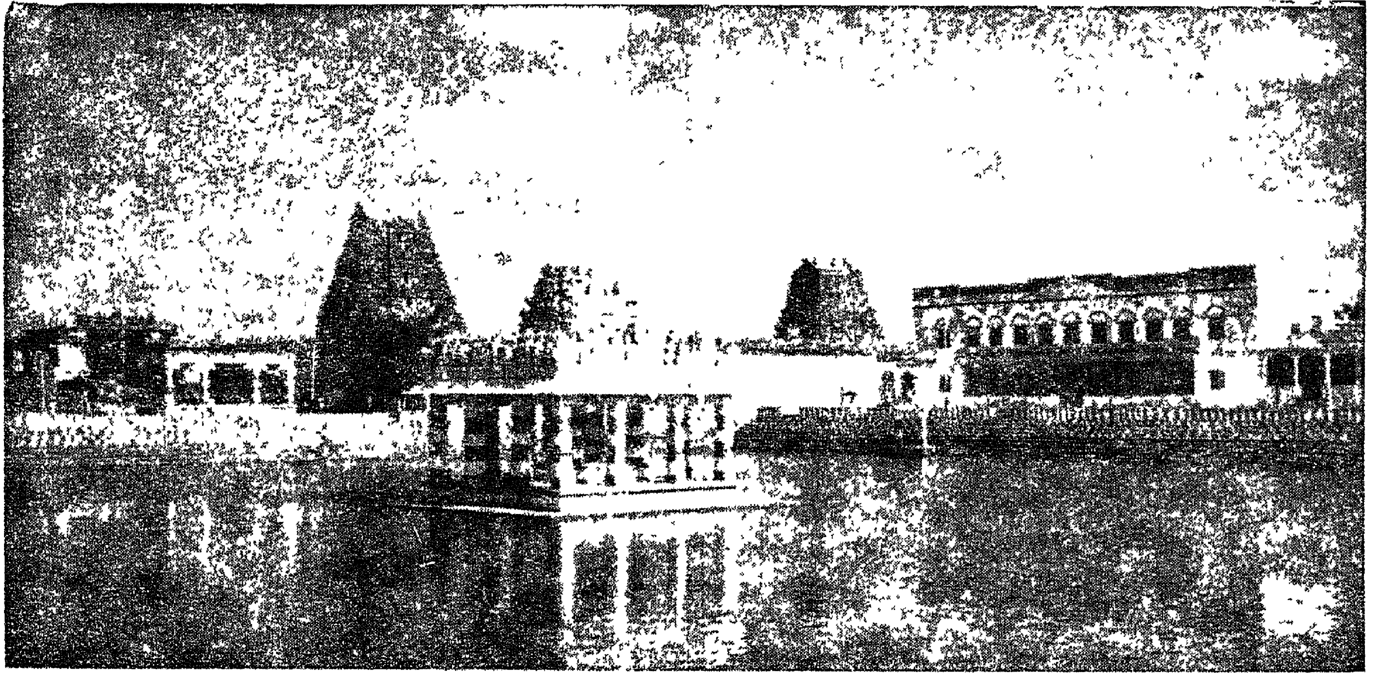
AUGUST, 1974

Number of pilgrims, who availed T. T. D. Transport facilities on Ghat Road	Adults	4,61,253
	Children	48,510
Number of Pilgrims, accommodated in the choultries	at Tirupati	92,652
	at Tirumala	1,53,882
Number of vehicles to Tirumala by Ghat Road	Motor Cars	3,255
	Motor Cycles	318

From 23—9—74 T. T D. is operating Contract Carriages between Tirumala and Tirupati on payment of Rs. 135/— per single Journey, per bus of 45 seating capacity. Interested parties can reserve these vehicles by paying prescribed fee, through D. D. of State Bank or Andhra Bank, in favour of E O., T.T.D., and giving required particulars

Ed

Sri Padmavathi Devi Brahmotsavam

THIRUCHANUR

PROGRAMME

Date:	Morning Festival.	Evening Festival.
9-11-74	—	Senadhipathi Utsavam Ankurarpanam
10-11-74	Tiruchi Utsavam & Dhawajarohanam	Sesha Vahanam (Small)
11-11-74	Tanjan	Hamsa Vahanam
12-11-74	Muthyapu Pandili Vahanam	SimhaVahanam
13-11-74	Kalpavriksha Vahanam	Hanumantha Vahanam
14-11-74	Pallaki Utsavam Vasantotsavam (Evening)	Gaja Vahanam (Night)
15-11-74	Sarvabhoopala Vahanam	**GARUDOTSAVAM**
16-11-74	Sooryaprabha Vahanam	Chandraprabha Vahanam
17-11-74	**RADHOTSAVAM**	**Asva (Horse)** Vahanam
18-11-74	**Pallaki Utsavam**, Tiruchi-**Utsavam and Teerthavari CHAKRASNANAM**	Dhwajavarohanam

N.B:—(1) *There will be Unjal festival in the evenings.* (2) *Festival Programme will be announced sufficiently in advance every day.*

THE SAPTHAGIRI

Vol. 5 — **MONTHLY** — *No.* 6

NOVEMBER 1974

Editor & Publisher :

K. SUBBA RAO, M.A.,
T. T. DEVASTHANAMS,
TIRUPATI.

Printer :

M. VIJAYAKUMAR REDDY, L.P.T.,
Manager,
T. T. DEVASTHANAMS PRESS,
TIRUPATI.
PHONE : 2340.

Annual Subscription: Rs. 5/-
Per copy: 35 Ps.
By Post: 42 Ps.

For copies and other particulars :

EDITOR,
T. T. DEVASTHANAMS,
TIRUPATI.
Phone: 2254

'The opinions expressed by various authors in the Journal are personal.'

Editor.

CONTENTS

Cover Pages :

1st Cover · **A view of Panchami Teertha Festival.**

4th Cover : **Garuda Vahana procession of the Goddess.**

Due to some unforeseen circumstances the magazine could not be released in time. We regret very much for the inconvenience caused to the readers—EDITOR

Editorial . . . . .

Analogy often leads to mistake in identity. Age old practices cement this notion and establish a tradition immaterial of their relationship or connection with such tradition. The Hindu Festival 'Deepavali' is an example of such identity but carrying on with it a noble purpose of educating the mankind.

We the Hindus celebrate the festival 'Deepavali', besides all Sastric rituals, in commemoration of the victory of Lord Krishna over Narakasura who was born when Lord Mahaa Vishnu rescued the Earth, killing Hiranyaksha. But there are many who donot believe, that the so called story of Narakasura has any bearing with the festival of Deepavali. They further argue that even decorations with illuminations, are those only ordained by Sastras, but not the reflections of people's enthusiasm over the victory of Krishna and that the mere analogy of the words 'Naraka' of the epics with that of Dharma-sastras led to this false identity throwing the epic and its glitter to the foreground, pushing the Sastric dictums to background.

But was it a pure co-incidence that these two things are bracketed as one? We have a proverb "Prayojana manuddisya na mandopi pravartate" (even a fool does not act without purpose). Then for what purpose? Whoever did it, did it with a definite laudable aim of interweaving the cultural bonds of the country by inculcating a bent of mind to worship the epic hero Lord Krishna in whom the Divine characteristics are more pronounced than in anybody else so that even if the Sastras are forgotten their dictates may live forever indirectly through the worship of the Lord.

Deepavali or Naraka chaturdasi has a fine and everlasting moral to teach the universe. It clearly enunciates the fate of the egocentric and atrocious individual, despite his noble birth. Every being which is but an offspring of the Supreme soul is noble and virtuous by birth and is expected to lead such a life. But it is only the man who defies this nature's law. If the egocentric and ego-infected man becomes outrageous and atrocious, he would be despised by the society nay, even by his own mother treating him as the very embodiment of Naraka 'The Hell'. When this 'Naraka' begins his onslaughts on the basic principles of existence which are subtle and lay hidden with feminine modesty which we call 'Satya' then comes his doomsday. The Supreme Being who can never allow these basic but cordinal principles destroyed, gives a crushing blow eleminating him once and for all. When the demon is done with, every heart is a glowing lamp of joy lit in gratitude to the Universal Benefactor.

May the Lord of Lords kindle the light of joy, dispelling the darkness of Hell (Naraka) out of the human mind and 'lead-kindly' light to peace, prosperity and plenty.

'Thamasoma Jyotirgamaya'

News & Notes

Brahmotsavam

The annual Brahmotsavam of Goddess Padmavathi Devi the consort of Lord Venkateswara, will be celebrated from 9-11-1974 to 18-11-74 with all usual pomp and paraphernalia as in the case of the Brahmotsavam of the Lord of Seven Hills. The Gaja Vahana procession of the Goddess will be conducted on 15-11-74 where as the Radhosthavam on 17-11-74.

The most important feature of the Brahmotsavam of the temple is the Panchami theertha otherwise known as Avabrithostsava of the Goddess. This is the concluding day's programme in which, the chakra of the Goddess, amidst chanting of vedic mantras will be given sacred bath in the tank 'Padma sarovara' situated on the West of the temple. As it is the popular belief that a dip in the Pushkarini at that sacred movement absolves from all sins, thousands of pilgrims coming from near by villages, anxiously and patiently await this moment to have a holy-dip.

The T. T. D. is making arrangements to meet the influx of pilgrims that may visit this temple situated 3 miles South-East of Tirupati.

There are regular buses running between Tiruchanoor and Tirumala and these will be augmented by additional vehicles to meet the demand.

Science Fair

The Sixth State Science Fair of the educational institutions was organised at Tirupati from 11-10-74 to 15-10-74. Sri V Ramaswamy Reddy, Chairman, Zilla Parishad and member of the T.T.D. Trust Board, presided over the inaugural function.

Sri M. V. Krishnarao., Hon'ble Ministe for Education, inaugurated the Fair.

Sri M. S. Rajaji, District Collector, welcomed the gathering.

ON THE CONCLUDING DAY Sri P.S Rajagopala Raju, Executive Officer, T. T. D, presiding over the valedictory function appealed to the teaching community of the T.T.D. to view in the positive perspective, the development programmes contempleted by the T.T.D., and said that the management is not aiming to spoil any bodys interest. He similarly appealed to the student world to co-operate with the developments contemplated for the betterment of Educational standards and advised them to have a rethinking over the agitations, as they would be the persons who would ultimately suffer for any rift between them and the management.

Smt. Saraswathi Chenna Kesavan Distributed the prizes.

Sri Ramachandran, laid emphasis on the need to re-organize the teaching methods giving preference to the practical out-look.

The T. T. D. which acted as a host institution, has opened a publication-cum-exhibition stall, and supplied the photo prints of Lord Venkateswara and Padmavathi at reduced rates.

Pejaavar Swamy

H. H. Sri Visweswara Theertha Swamiji of Pejavar Mutt, Udipi who was here recently, appealed to the people to have concentrated and united efforts for the uplift of the religion which is at cross roads now.

His Holiness was here in connection, with the arrangenments to be made for the Hindu Mahadharma Sammelan of Viswa

Hindu Parishad, scheduled to be held in January '75.

Speaking at the Thyagaraja Mantapam on 6–10–74, His Holiness said that though people are doing something for the uplift of Dharma nothing could be or would be achieved as it lacked united effort. Just as the doves caught in the net could even carry away the net itself with their united effort, so also the Hindu religion could be protected and strengthened if people and leaders from all walks of life and branches of this religion work unitedly. His Holiness deprecated the blind following of the Western culture and said that much harm is being done more with in the country.

In the morning His Holiness accompanied by the elite of the town visited the slum areas of the town.

Float Festival At Narayanavanam :

The float festival of Sri Kalyana Venkateswara Swamy of Narayanavanam together with his consorts, will be held at Narayanavanam from 25–11–74 to 29–11–74.

Out of these days, the first two days will be devoted to the float festival of Sri Rama and Krishna respectively. and the priniciple deity of the Temple will have the festival on the rest of the days.

Narayanavanam has been associated with the history of the Tirumala Temple, as the place where Lord Venkateswara married the daughter of Akasaraja.

There are buses of the T. T. D. plying between Nagalapuram and Tirumala passing through Narayanavanam.

Postings

Sri T. S. Narasimhachari of A.P.S.E.B. Medak has on deputation, joined the T.T.D service as Assistant Engineer Electricals.

Sri N. Sudhakar has been appointed as General Manager, T.T.D. Transport.

Sri P. Subba Rao, has joined the T.T.D. service as Health Officer at Tirumala.

Photo taken during the visit of Sri C. Annarao Chairman, T T D , to Sri Venkateswara Temple, Annapareddipalli.

GOD VENKATESWARA

SRI KARLAPALEM KUTUMBA SASTRI, B.A., B.Ed.,
Hyderabad-32

Me choose, Lord of the Universe!
To muse ov'r Thee in English verse.
By me, Thy glory, if well sung,
May reach the whole woıld in this tongue.

The "Waking songs" at cock-crow time
Heard in Thy shrine, O how sublime!
They free my heart from sinful pain;
They feed with sacred thought my brain.

I visit Thee again, again
And on Thy holy hill remain
To scorn delights and well disdain
Ten thousand human wishes vain.

"Sudarsan" Chakra,—Thy Disc-Wheel—
It reels and takes care of my weal.
A "pleasing sight" it is to those
Who, Lord, in Thee, their trust repose.

Thy "Panchajanya", blown aloud,
That Conch Shell calls the meek, the proud,
"Come unto me, Come unto me,
I am Thy Lord, Thy God, that "He"!

Thy "Sarnga" Bow,—O mighty Lord!
Thy mace "Kaumodaki",—Thy sword,—
They fend Thy fold from all the foes;
They free the faithful from their woes.

Thy gem of purest ray serene,
That "Kaustubha",—May all its sheen
Flash on my heart and make it clean
With faith, in me till now, unseen.

VISHNU DHARMA

SRI D. SATYANARAYANA.
Kendriya Sanskrit Vidyapeeta, Tirupati.

(Continued from the previous issue)

अध्याय १४
CHAPTER XIV

शौनक उवाच

एतान् धर्मान् जगन्नाथ पाण्डुपुत्राय पृच्छते ।
जगाद पुरुषव्याघ्र किमन्यच्छ्रोतुमर्हसि ॥ १ ॥

1. These religious observances asked by Pandu's son, lion among the men and were told by Jagannatha. ' What else do you want to hear from me'.

शतानीक उवाच
Satanika Spoke

भगवन् वहतां भक्तिं देवदेवे जनार्दने ।
यत्फलं कथितं तज्ज्ञैः तन्मे विस्तरतो वद ॥ २ ॥

2. Please tell me in details results of devotion as stated by experts towards the Lord.

शौनक उवाच
Saunaka Spoke

यत्फलं वहतां भक्तिमच्युते भवति प्रभो ।
न तद्वर्णयितुं शक्यं हरिः सर्वेप्सितप्रदः ॥ ३ ॥

3. How can one measure the resultant virtues in observing devotion towards Acyuta as Hari yields all that is desired.

यादृग्मत्त्वं मनुष्याणां तादृगाराध्य केशवम् ।
फलमिच्छन्ति ते तादृक् लभ्यते तैं नरेश्वर ॥ ४ ॥

4. According to the virtuosity of the men they worship Kesava and they desire as prescribed and the devotees obtain such results.

मुक्तिकामा नरा मुक्तिं स्वर्गं देवत्वमभीप्सवः ।
गन्धर्वयक्षसिद्धानां वृण्वन्त्यन्ये सलोकताम् ॥ ५ ॥

5. Those desirous of liberation obtain emancipation, heaven by those who love godliness and others live in the same regions as the Gandharvas, Yaksas and Siddhas.

वर्षेष्वन्येषु रम्येषु पातालेषु तथापरे ।
भोगानभीप्सवो विष्णुं तोषयन्ति नराधिप ॥ ६ ॥

6. Those desirous of obtaining worldly enjoyments in the different regions including Patala, pray Lord Vishnu and please him.

तथापरे नरेश्वर्यमारोग्यं गुणवद्भुवम् ।
प्रार्थयन्त्यच्युतं देवं आराध्य जगतो गतिम् ॥ ७ ॥

7. And still others pray and worship Lord Vishnu, who is the abode of all, to obtain kingdom, good health and fertile lands.

धर्मोपदेशादचलां वहद् भक्तिं [117 अ] जनार्दने ।
सशरीरो गतः स्वर्गं धर्मपुत्रो युधिष्ठिरः ॥ ८ ॥

8. Because of religious discourse, Yudhistira son of Dharma having firm faith and devotion in Janardana obtained heaven with this body.

तथैव जनकः कृष्णे विनिवेश्य स्वमानसम् ।
अवाप परमां सिद्धिं वसुप्रायां त्रिविष्टपम् ॥ ९ ॥

9. Janaka having a firm devotion in Krishna obtained highest status and the reign in heaven as large and extensive as earth.

अन्ये च ये ये मुनयः ये ये च वसुधाधिपाः ।
अवापुरतुलान् कामान् ते ते संतोष्य केशवम् ।। १० ।।

10. Having pleased Kesava many kings and sages obtained many desirous.

अनाराध्य जगन्नाथं सर्वपापहरं हरिम् ।
सद्गतिः केन संप्राप्ता भोगाश्चापि मनोरमाः ।। ११ ।।

11· Without worshipping Hari who is the remover of all sins, who has obtained the glorious bliss and delightful gratification?

द्रोणिब्रह्मास्त्रनिर्दग्धं स्तवराजं पितामहः ।
विष्णोः कार्यं मनुष्यस्य दर्शनादुत्थितः पुनः ।। १२ ।।

12. Burnt on account of the Brahmastra of Droni the grandfather became alive once again on account of prayer of Lord Visnu.

नाम संकीर्तनाद्यस्य पापमन्यैरुपद्रवैः ।
सर्वं विनाशमायाति देवः कोऽप्यधिकस्ततः ।। १३ ।।

13. By mere repetition of name one gets liberated and freed from all the sins as well the unrighteous evils.

राष्ट्रस्य शरणं राजा पितरौ बालकस्य च ।
धर्मः समस्तमर्त्यानां सर्वस्य शरणं हरिः ।। १४ ।।

14. A king is a refuge to his subjects, parents to his children, religion is refuge to all the men and Hari is the last refuge for all.

मुक्तिहेतुमनाद्यन्तमजमक्षयमच्युतम् ।
नमस्यः सर्वलोकस्य नमस्यो जायते हरिः ।। १५ ।।

15. Hari is hailed as salutable, who is the agency for emancipation beginningless, endless, birthless, and undepreciatable.

न हि तस्य गुणास्सर्वे सर्वैः मुनि गणैरपि ।
वक्तुं शक्याः वियुक्तस्य सत्त्वाद्यैरखिलैरपि ।। १६ ।।

16. All his attributes cannot be described by all the sages and all the beings combined.

शतानीक उवाच

Satatnika spoke

श्रुतं मया यथापूर्वं भा [117 ब] र्यमेको युधिष्ठिर. ।
सशरीरो गतः स्वर्गं जितमात्मीयकर्मभिः ।। १७ ।।

17. I have heard previously that Yudhisthira reached heaven with his body by his own good and meritorious actions.

यच्चैतत् भगवानाह स यथा पाण्डुं पूर्वजः ।
धर्मोपदेशाद्गोविन्दमाराधयत तद्वद ।। १८ ।।

18 Please let me know what the procedure the forefathers of Pandu have adopted to worship Govinda as narrated by God.

शौनक उवाच

Saunaka spoke,

पुरा सा सति धर्मज्ञ धर्मे पुत्रे युधिष्ठिर ।
तस्थैव वैश्वदेवान्ते चण्डालोऽभ्यागमत्किल ।। १९ ।।

19. Once when Yudhisthra the son of Dharma was instituting a sacrifice namely Vaisva-deva a Chandala came to pay a visit to him.

समुपेत्य गृहं तस्य धर्मपुत्रस्य विस्मितः ।
उवाच श्वपचो द्वास्थं प्रभुयावनतस्थितम् ।। २० ।।

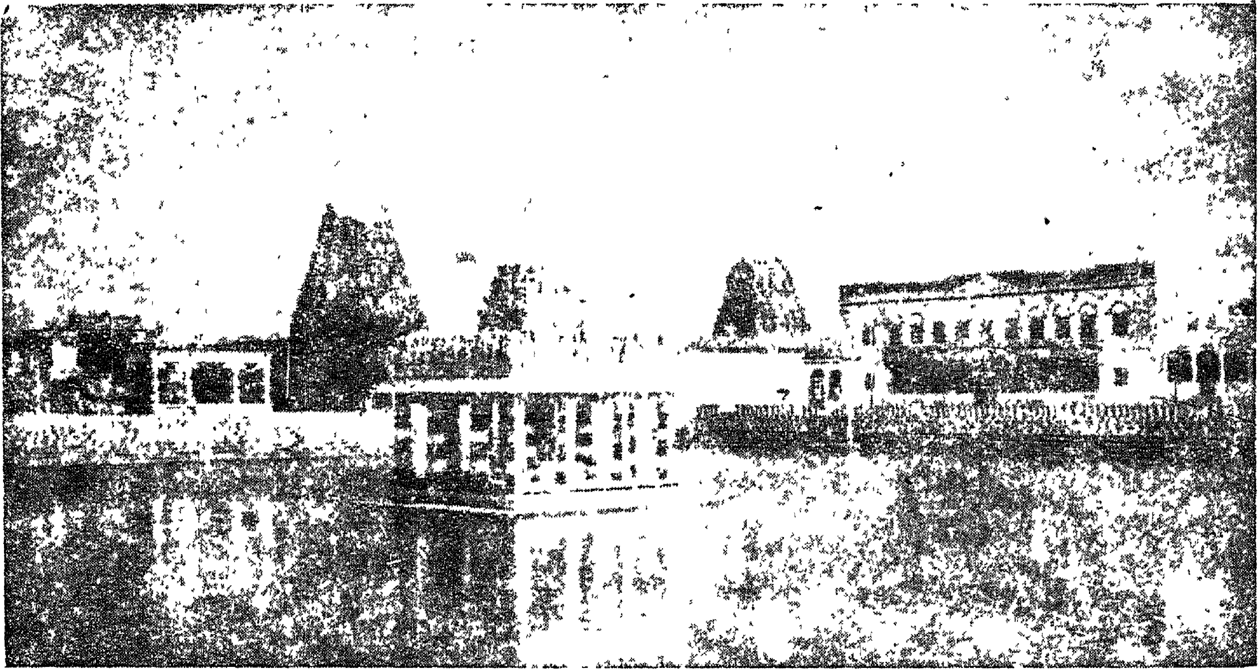
20. A Chandala came to the house of the son of Dharma quite surprised and spoke to the door-keeper who was on duty with head bent down on account of respect.

चण्डाल उवाच

कस्यैतत् भवनं दिव्यं मणिरत्नविभूषितम् ।
शुद्धस्फटिकसोपानं मणिकाञ्चनतोरणम् ।। २१ ।।

21. Whose mansion is this ? Bejewelled and bedecked by many precious stones, steps made of white marble and door festoons of gold and other precious stones.

(*To be continued*)

THE PADMA SAROVARA

SRI V. S. VENKATA NARAYANA, M.A ,B.Ed,
Tirupati.

The Sage Sri Suka narrated the greatness of Padma Sarovara to the Emperor Tondaman as per the account given in Slokas 90 to 93 of the ninth adhyaya of the II part of Varaha Purana. Once in times of yore Goddess Maha Laxmi had to descend to the world due to a curse uttered by that irate sage Durvasa. She came out from heaven with Sri Mahavishnu and performed penance for a good number of years. The minor gods lost all their wealth due to the absence of the Goddes of Riches from their midst. Then they all spread out insearch of the Goddess seated on the lotus. Finally they arrived at the Padmasarovara. There they had the blessed vision of both the Lord and His spouse and chanted their praise. The Goddess was highly pleased with their prayers and agreed to bestow on them with their usual riches. She said further that those that bathed in the Padma Sarovara would be blessed with inexhaustible riches of all types for ever. So saying she left for Her original abode with Sri Mahavishnu on their celestial vehicle Garutman.

There is another version extolling the greatness of the Padmasarovara in Padma Purana. Once on the Mount of Meru, there was a public court of Lord Brahma. A great amount of praise was bestowed on the spiritual eminence of Sri Venkatachala in that august concourse of the gods and the rishis. Hearing this the sage Suka travelled South and came to Sri Venkatadri He bathed in all the Teerthas there. One day he was attending to his ablutions : Then Lord Srinivasa addressed the sage, unseen by him : (Slokas 62 to 64) "O sage ! There is a water resource on the banks of the Suvarnamukhi about 1 1/2 yojanas from this place. It goes by the name of Padma Sarovara. If you were to do your pe-

nance on its banks, you will get enlightenment, you will have the immense benefit of the service of Lord Srinivasa." The words stopped and thereon Sri Suka went to Padmasarovara. There he built a residence for himself and went on meditating upon the Lord with great concentration. The intensity of his penance had deleterious effect on the worlds and all creatures trembled with fear. The celestial maiden of pristine beauty Rambha, came down to obstruct the smooth flow of his penance but could not succeed in her efforts. She went back to her lord Indra fearing the Sage's curse. The sage continued his penance with greater concentration than before. Finally Lord Srinivasa presented Himself before him. He said that Sri Suka shall attain salvation in his mortal frame itself. The sage was highly satisfied and continued his presence there. He built 108 residences and gave them as gift to brahmins well versed in the Vedas and Vedangas. He established worshippable idols of Rama and Krishna and afterwards returned to Sri Venkatadri. He stayed on the banks of the Swami pushkarini and after finally being vouchsafed the divine darsan of Lord Srinivasa, he left for Mount Meru.

Once again the glory of Padmasarovara was recited by Devadarsana to Devala in a different manner in the 34th Adhyaya of Padmapurana. Sage Bhrigu was commissioned by all the Rishis to test who among the Trinity of Gods, Vishnu, Mahesa and Brahma, deserved to be made the object of their yajna for worship. Bhrigu came to Lord Vishnu's abode and to test His patience kicked His breast with his feet. The Lord did not get angry but worshipped the Muni who, satisfied with the eminence of Mahavishnu, stated to the rishis that Mahavishnu alone was fit to be the Yajna purusha. But this roused a domestic storm, The goddess Maha Laxmi became very angry that the muni who had defiled Her abode should be let off and so left Sri Vaikunta for Patala There she was worshipped by the sage Kapila for a long time. The Lord Vishnu went in search of Her and finally found Her being worshipped in the idol form at Kolhapur. He also learnt that the sage Agasthya established the idol there. He waited for ten years there for Her grace to descend on Him. One day suddenly He heard the celestial voice saying thus ; " O Lord ! You are anxious for attaining your Lakshmi. Be of cheer and shower Your grace on us. Please go south wards. About 22 yojanas to the south of the Krishna river there is the Suvarnamukhi river. On the North-Bank of that river create a tank, rear the golden lotuses getting them from heaven and making use of the flowers so reared up by you please worship Goddess Lakshmi with either Ekakshara Mantra or the Sahasrakshara mantra for twelve years. You shall attain Her thereafterwards." Lord Vishnu did as He was requested to do by the celestial voice. He grew the golden lotuses in the tank and in order to make the lotuses blossom mightily. He established the idol of the Sun-God the life giver to the lotuses. He concentrated on His goddess and everyone failed in their efforts to cause obstruction to His tapas. Twelve years later on a Friday the Panchami of the bright part (Sukla Paksha) of the month of Kartik under the Star Uttaraashada in Maitra Muhurta, a bright light became visible in the midle of the Padma Sarovar. In the middle of that bright light a chariot of lotuses of golden colour, shining with the brilliance of the Sun of the Pralaya time, dazzling and devastating, was to be seen. Amidst those lotuses was a lotus of thousand petals of gold. Seated on it was the Goddess Maha Laxmi of peerless absolute beauty. The sounding - bells of the gods rented the air with divine sounds. Goddess Maha Laxmi took up a garland and before every one she put it round the neck of Lord Vishnu and took Her former abode in His breast. The Lord was pleased and said addressing the Padma sarovara in these words. "You shall become famous as the generator of Sri

and the name Padmasarovar shall be eternally applied to you, the giver of prosperity." The Lord and Maha Laxmi thereon departed to Sri Venkatadri.

Soon after, the Seven famous rishis Narada, Vasishta, Marichi, Atri, Angiras, Pulasthya, Pulaha, and Kratu who came there praised its efficacy to the skies. Narada said that any one who bathed in it would be able to get rid of the sins committed by him in seven births and he would attain all prosperity and riches. Vasishta went further and said that all sins committed in crores of births of the individuals that bathed in it would be wiped out by bathing in it. Both Marichi and Atri said that whatever type of sin that might have been committed by the individuals would be burnt away by resorting to Padmasarovar. Angiras said that a king who loses his kingdom would regain it by bathing in it for a mandala period. Pulasthya said that the Brahmin who had abandoned his mantras and daily Vaidic rituals and thereby became a sinner would become pure once again by being purged of his sin if he were to get a dip in the Padma Sarovar. The Vaisya who was a deceiver and followed crooked ways in dealing with other would become holy by a dip in Padma Sarovar – so said Pulaha. Kratu said that the Sudra who had accumulated sin by forsaking his duties, by speaking ill of the Gods and the brahmins would become purified by a bath in the Padmasarovar and would become a Vaisya. The description of the greatness of Padmasarovar by the Saptarishis can be found in slokas 85 to 93 of the 34th adhyaya of Padmapurana.

AN APPEAL

Dear Readers,

The publication wing of the T. T. Devasthanams' has been attached to the 'SAPTHAGIRI' office. We request all the devotees to kindly contact the Editor T. .T. D. or address him with regard to purchase of T. T. D. Publications including Calendars, Panchangams, and Pictures etc. All the remittances pertaining to the above items will have to be made to the following address only.

Editor.

THE EDITOR
T. T. DEVASTHANAMS
TIRUPATI, A. P.

T. T. D. Board's Decisions

The following were the important decisions taken by the T. T. D. Trust Board at its meeting held on 18-10-74 and 19-10-74 at Tirumala.

Kalakshestra

The T. T. D. Board has in principle decided to establish a Kalaa Kshetra to give training in traditional arts and crafts like, Nadaswaram, Shahanai, folk arts like Veedhi Natakam, Yakshaganam, Harikatha etc., The proposal (when adopted) envisages to provide daily entertainments of religious nature to the pilgrims.

Concessions on sale of Publications

The Board resolved to give 12½% Commission on the sale of publications on the minimum indents as noted below.

1. On orders of Rs. 100/- or more in respect of publications including guide books. 2. On orders of Rs. 100/- or 100 pictures in total in respect of pictures. and 3. On the purchse of one set of T. T. D. inscriptions and Epigraphical report.

All the T. T. D. Information Centers and T. T. D. Stalls are authorised to sell as per the above concessions.

2. It has also been decided to introduce V. P. P. and Documents through banks systems for the sale of publications.

Donations

The following temples have been given donations of Rs. 15,000/- each for renovation purpose.

1. Siddhendra Kala Kshetra-Kuchi Pudi 2. Sri Agasthyeswara Swamy Temple, Peekru (E.G.D.) 3. Sri Anjaneya Swamy Temple, Kunda Pally Hyderabed Dt. 4. Seetha Rama Swamy Temple, Vannavaram Village and Sri Seetharama Swamy Temple Mudinepalli, Krishna Dt.

* *

The Board set apart an amount of Rs. 5,00,000/- for donation towards renovations for the year 1974-75.

The Admission for Sahasranamarchana in Kodanda Ramaswamy Temple will be revised as Rs. 2/- per head instead of Rs 5-25 for 5 persons, which was in vogue.

* *

Sri M. R. Sampat Kumar Bhattacharya Bangalore, has been appointed as T. T. D. Asthana Vidwan on Pancharatra Agama.

* *

The employees who are on Brahmotsavam duty will be given one Laddu each.

* *

Rs. 39 Lakhs have been sanctioned for the construction of Administrative Building to T T Devasthanams.

* *

The Board decided to construct quarters for the Principal, and a Teacher's hostel and quarters for class III, and class IV Employees of S. V. College New Delhi. The expenditure will be met from the Endowment fund.

Concessional Meals

T. T. D. Employees working at Tirumala will be given full meal at concessional rate of 0-85 ps. instead of concessional plate meal at 0-75 ps. as resolved previously.

Venkateswara Vaibhavam

The Board decided not to allow the installation of Hundi Boxes during the screening of its picture 'Sri Venkateswara Vaibhavam' in Telugu as also in other languages.

Donation accepted

The Board accepted the donation of Rs. 6,000/- from Dr. C. Bharadwajan Madras-21 for construction of a tenement on the II floor of 1st New Choultry Tiruamala.

New Posts

A post of Security officer and a post of Education officer in the scale of 700-40-900-50-1,100 have been created. ★

BHARATI AND HIS KOEL

Sri. K. V. RAJAN.
Madurai-16

POESY AND HIS BHARATI.

A poet is always self forget ful and all the creations are his kith and kin. *Aldous Huxley* speaks of what appears to be super-natural experience of the poet and seer as that of the antipodes of our waking up in the new world of theirs. Poetic crafts like prosody, rhetorical figures and ornamental epithets were regularly handled on different junctures by eminent poets in their works. They adopted formulated principles of literary compositions, based on the prevailing authorities. Mysticism finds its cradle in the vast mass of poetry, that gushed out of the Alwars and Nayanmars in South India. In the latter half of nineteenth century, Ramalinga Adigal was a rapport with a higher consciousness of the mind broke into enlivening songs of unapproachable felicity. Bharati appeared in an age of democracy. He played his part as a valiant and tireless fighter for freedom, carrying on a one man revolution in the literary field.

ENLIGHTENMENT.

It was after the Benaras Congress, Bharati turned his footsteps towards Calcutta, as Bengal was the primary melting point of Nationalism. Bharati also suffered form the ambiguous doubts, delusions, perplexities and bewilderments, which assail any thinker in all ages. He was a sceptic too at one time in his life. He got enlightenment in Calcutta through an unexpected meeting with sister *Nivedita*.

She had cleared his doubts and disbeliefs and transformed him into a devotee of the Mother Divine and to see everything of life as merely a part of manifestation. In one of his books, Bharati mentions :

> " In a flash, without the aid of speech or reasoning
> Thou revealed to me the sacredness of service to the
> motherland and the glory of renunciation. to you,
> who by virtue of Thy piety and excellence, became
> the spirutual daughter of SWAMI VIVEKANANDA, I dedicate
> this book"

HIS REFORMS AND EXILE :

When Bharathi came to Madras as Sub-editor of Swadeshamitran in 1904, he collected round himself a number of young men like himself for social reform. He was then twenty-two and his associates were of his age. Bharati was keen on women's welfare and the eradication of caste differences in dining etc. The young men conducted a weekly paper 'RADICAL SOCIAL REFORM' and also arranged cosmopolitan dinners, a daring refrom in those days. The activities created a stir in the city. Mandyam borthers Sri S.N. Tirumalachari and S. Srinivasachari were responsible for starting the Tamil weekly *India* to which Bharati soon became editor. They allowed full freedom for Bharati's pen and this was a maiden opportunity for Bharati's genious to flower as an able journalist. By 1908, the paper 'India' earned a reputation as a virulent critic of the Government, following T I L A K. Their editor, an innocuous person named M. Srinivasasan was arrested and sentenced to jail. A warrant was seemed imminent to Bharati and he was advised by his friends to go to Pondicherry in French India, which would place him out of the reach of British Law.

SCHOLARS TRINITY :

As an unknown stranger, Bharati went to Pondicherry, a new place of exile, where the gloomy atmosphere depressed him too much. He had lost his roots completely, depriving his bosom friends. Kuvalai Kannan and Sundaresa Iyer, man of very small means helped Bharati, in a timely manner. In a short-while Mandayam Srinivasachari migrated to Pondicherry with the India Press and the weekly started thundering from there. Bharati with Sri Sankara Chettiar's help a leading figure at Pondi, was instrumental in making arrangements for reception for AURABINDO. A little latter, V.V.S. Iyer also joined them escaping the clutches of British intelligence, all the way from London to Pondi. Bharati the Lyric poet, Aurabindo the erudite seer, and V.V.S. Iyer, the revolutionary scholar used to spend many days in serious discussions on literature and philosophy.

STAUNCH ANALOGY :

The imbibed fathom of Divinity towards PARASAKTHI made him to warn all from approaching God through sectarian principles, but to see Parasakthi in every object of creation. He emphatically exhorted not to be cowed down by adversity, but to face life bravely and with determination. He is born to breathe fresh life into dead bones of a decandent society without losing himself in the prejudices of padentry.

A PRELUDE :

Bharati's koel is a long dream in broad day-light, when he was intoxicated with inspirations and had lost contacts with this sordid world of reality. The story begins with the glorious light of the Sun. In that Sunlight near the beach shines a mango grove, usually the haunt of those, who shoot the birds. Fortunately no hunter was there on that day. when Bharati entered. The koel's melody is a pure fantasy par excellance, whose songs bewitches the hero. It is narrated by the poet himself, as a dramatic monologue and labels the poem as a day-dream. The poet is masculine and the Koel is feminine. The natural affinity of PARANDHAMAN to the soul develops into a story of love, giving rise to the mystic language of erratic poetry. The poet narrates his exciting experience of a dream, in which he falls madly in love with a Koel, after listening to her enchanting music.

The voice of the enchanting bird did elevate him to utter as ;

" Love Love and love if love departs, if love departs Death, and death "

CHALLANGE :

With the concluding lines, Bharati throws an open challange to the world of learning and has set the ball rolling for an imaginative interpretation of his poem, by his critics ;

" Many a kiss : the mood flashes forth-
Valley of nectors, yon the setting Sun
The dream melts, misery strikes again :
Unto this world, he returns to breath.
Holding the pretty Koel, he scanned well
Indeed a wonder, the bird was no where;
Beauty stoops, a damsel stands there-
The Grove, damsel and all vanished well.
Illusions vanish, the old book the pen
the torn mat and the newspaper bundle;
Are the tragic symbols of his struggle-
A shivering shriek, the poet fell down.
oh! tell me the most learned amidst you
In my dream faculties of hues varied;
Grove, Koel stories are mirage indeed-
Any search of Vedanta, you find in lieu "

DAY DREAM & FIGURE EXPLAINED :

As she is speaking a transformation takes place. The koel vanishes and there stands a

damsel of superb lovliness, While in the ecstacy of an embrace, the dream melts and the poet finds himself in his humble abode surrounded by an old mat and realises as an evening dream. The poet wakes up in the epilogue and finds that he is in his own house. The old books represent the perennial fountains of Truth. The pen indicates the ever moving creative activity. The bundle of newspapers are the scandalising vulgarity. The day dream is really a SAMADHI, which supervenes the ordinary waking conciousness. The suggestion of the mongo tree in this poem denotes Samsara. The oldmat is the opiate possitivity of modern leisure.

The Nightingale to Keats and Shelly was the harbinger of peace from beyond. Valmiki, the poet is often spoken of as a Koel. Vaishnavite tradition looks upon the GNANI and GURU as the bird blessed with two wings, the true knowledge of supreme Bhakti and the great action of sincere service, flying as the messenger of God and interceding on behalf of man. The Puranas speak of the Swan proclaiming the mystic truth. The Upanishads speak of the Soul and the Super soul as the birds inhabiting the same tree, the one active and the other passive. The brid, is therefore, something spiritual. The brid koel respresents the ABSOLUTE as the personal GOD and lover. The koel is black, the absence of all colours, the pure Nada. The Pea-cock of the expanding varigated colours is the Universe and when evolution stops and everything shrieks with Nada, the Pea-cock becomes Koel. The darkness here represents mystery and the bird is described as NEELI the blue, though there is a pun on the word pretender. As soon as Koel is sighted, there is silence and all the birds and noises disappear. This is a mysterious isolation and peace of the SAMADHI, the absolute calmness of the Divine Communion. The divine Koel is ABSOLUTE, Murugan, Sundara Alagan in the poem denotes eternal beauty, captivating five senses.

A SATIRE:

The first day occurance belongs to the waking world and the second day is the dream, where the monkey of the mind denotes the dance of JIVA of the lower self. The events of the third day belongs to the sleeping world, where the glories of the Bull is the symbol of the body and covers the lower instincts. The fourth day is the real communion. The Lover, Loved and the Love are Trinity in its origin, apparently an inter-affiliated Union. It is a subtle Satire on man with humour.

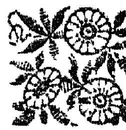
COMPARISON:

Keat's 'ODE TO A NIGHTINGALE' in spite of its strong sub-jective element and richness of imagery and haunting melody, is not perfect in its from, for it is not the expression of a single mood. It records the ebb and flow of different feelings. In Bharati's Koel, the lyrical mood is sustained and he has complete mastery of the technique. In the richness of imagination, in lyrical charm and rapture, in melody, and in the outburst of pure personal emotion and feeling, he may be ranked with Keats and Shelly.

CONCLUSION:

Bharati narrates a story here, which can be taken according to mental developments of the reader, as a fable or a romance, or a mystic poetry though at every step, there is a deeper meaning. In *koel Pattu*, we feel the gentle breeze. The choice of words, the turn of phrases and the structure of sentences, the peculiar and appropriate rhythm are all aglow with the existing brilliance of his creative art. He is much impressed with the artistic tempo of Ilango, the majestic march of Kamban's immortal verse and the great Tiruvalluvar's serene range of ideas in the realm of thought. He is saturated with Shelly, Wordsworth and keats and have cast a profound spell on him. Kalidasa also has moved him deeply.

This poem like Dante's DIVINE COMEDY has very many emotional outbursts. It appeals to a taddler as a lullaby. For school going children, it is a fairy tale. For college students haunted by sex thoughts, it is an erratic poetry. For adults not yet finding equilibrium in the tilting world of unrest, it is a veritable poem of escape. To a philosopher and metaphysician, it is an allegory and parable. To the unsophisticated, it is the folk song in their youth and Purana in their old age. It is the synthesis of all these and more the true mystic poetry of the harmony of the ABSOLUTE and the Epic of the soul.

CAUTION

The pilgrims and the public are hereby informed that one by name Sri Tirumala Rangacharyulu, Tirupati, Chittoor District Andhra Pradesh, is deceiving the public by selling Spurious Prasadams as"Sri Venkateswaraswamy prasadam," and collecting Re. 1/-for this purpose.

The T. T. D has not authorised anybody on its behalf in this regard.

All are advised not to believe such matters and hand over such person to the police for disciplinary action.

By

T. T. Devasthanams.

HANUMAN, THE SUPERB LINK IN THE RAMAYANA AS ENJOYED BY SAINTLY AZHWARS

AND

SAINT-MUSICIAN TYAGARAJA

Dr. G. T. GOPALAKRISHNA NAIDU,
Coimbatore.

(Continued from the previous issue)

CHAPTER IX

HANUMAN IS ENTHRONED IN OUR HEARTS

A Chiranjivi:

Kalidasa in his Raghuvamsa has a secure place for Hanuman in that he states that Hanuman has a monumental column as 'Chiranjivi'. The word is described as one who is said to live an everlasting life with perfect health, and renders himself and those he comes in contact happy. In this connection let us remember the tribute given by Rama to Hanuman;

> " And as thou did'st my brother save, and all this host from the jaws of death, may never death approach thy frame; live thou for e'ver and e'ver."

The superb Link in the Ramayana:

Hanuman came into this world, as if to remove the helplessness of Dharma. After his coronation, Rama sends Hanuman back to Kishkindha, and this epochmaking scene is described by Kamban;

> " And turning full on him, his eyes that reigned affection and love, he said, 'There's none like thee, when dangers hedge us round, to free us from these fangs and lead us to shelter safe!"

Rama finally asks Hanuman;
Embrace me, O, my hero brave"

Other instances:

Hanuman at the initial outset wandered in search of a preceptor till at last he spotted out Rama in the Rishya mukha Valley. After he came in contact with Rama he was loyal to him in thought, word and deed.

His intuitive wisdom in advising Rama to admit Vibhishana in Rama's fold was characteristic.

His approach to Sita and his language of perfection before he handed over Rama's signet-ring is classic. The Divine Mother exclaims;

> " O hero of mountain chest!
> O thou who has lifted a heavy burden from my head! "

Again, Hanuman saves the life of Bharata by his timely appearance in preventing him from falling into fire as Bharata had not heard any tidings from Rama at the end of his fourteen years' exile.

The personal affection Rama bestowed on Hanuman is unprecedented. When Hanuman described his errand to Lanka,

> " I saw," he sang in ecstasy, " I saw with my own eyes the gem of chastity in sea-girt Lanka in the South.

Cast off your fears, my Lord, and grief of old ! "

Rama was overwhelmed with joy

Hanuman in our hearts:

Coronation of Rama is over. The real coronation already impressed in our hearts shows Hanuman in all humility seated at the feet of Rama. Rama and Sita reign supreme in our lives and this supremacy is enhanced by our mental cognizance of Hanuman the Rama Duta. Rama and Sita are often spoken of as the hero and heroine crowned with perfection of human quality and this impression is imperfect without Hanuman.

Ramayana and its significance:

The Ramayana is a human document and Valmiki is a master of human nature. The Ramayana spells out several laws of spiritual guidance and its critical study, drawing parellels from the Vedas, will enable an individual to shape his future and lead a life of purity and virtue. Every time it is reread, a fresh image will emerge in the readers view. Centuries had elapsed since it was written, and still scholars bring out new interpretations even now.

Poet Kamban:

A great scholar of our times, Justice S. Maharajan refers to the departure of Rama for the woods from the city of Ayodhya. Justice S. Maharajan portrays Rama in the words of Kamban thus:

" The Poet exclaims:

'So said the one who hiding from the scriptures, took to dwelling in the woods. "

Our great scholar further says;

" God, therefore, decided for the benefit of man, to quit the scriptures and to give more convincing proof of Himself by going to the woods ".

Justice S Maharajan adds;

" Man leaves the city and goes out into the forests and mountains and sees stately trees with myriad-tinted leaves or wild cascades flowing down the hills. he feels humbled, forgets the achievements of his own ego and is overpowerd by the unseen presence of God. As a visit to the wilderness turns the mind of man from his own ego to God, Kamban justly says that God hides Himself from the scriptures and chooses to dwell in the woods ".

This profound sentiment crosses the mind of the poet as Rama, the incarnate God has discarded the city of Ayodhya and is about to go deeper into the forest. "

The talented author of the book 'Kamban' finally gives us a refreshing account of Kamban in the following words.

" Kamban makes this memorable exclamation so that the reader may notice the existential proof of the divinity of Rama – 'so said the one, who, hiding from the scriptures, took to dwelling in the woods.'

" The whole sublimity of the passage derives from the weight of passionate insight thrown into it. This is not cleverness, or artificial, but genius."

Efficacy of self – surrender.

The Ramayana provides us with the maximum number of illustrations to demons-

(*Continued at page* 29)

TIRUMALA TIRUPATI DEVASTHANAMS

PUBLICATIONS

Limited Copies available.! *Purchase To-day.*

Title	Language		Rs. Ps.
Alwar verses	*(Telugu Script)*	..	0—25
Astottara Sahasranama Archana	*(Telugu)*	..	0—37
Astottara Sahasranama Archana	*(Sanskrit)*	..	0—62
Astottara Sahasranama Archana	*(Tamil)*	..	1—00
Astottara Sahasranama Archana	*(Kannada)*	..	0—37
Andiyakata	*(Telugu)*	..	2—50
Alankara Sangraha	*(Sanskrit)*	..	2—44
Astadasa Rahasyam Vol. I	*(Telugu Script)*	..	3—94
Astadasa Rahasyam Vol. II	*(Telugu Script)*	..	2—00
Astangayogasaram Vol. I	*(Telugu)*	..	1—00
Adhyatmaka Sankeertanalu Vol. I	*(Telugu)*	..	0—56
Adhyatmaka Sankeertanalu Vol. II	*(Telugu)*	..	3—00
Adhyatmaka Sankeertanalu Vol. III	*(Telugu)*	..	3—00
,, ,, Vol. VIII	,,	..	1—50
Adhyatmaka Sankeertanalu Vol. XI	*(Telugu)*	..	5—00
Adhyatmaka Sankeertanalu Vol. XII	*(Telugu)*	..	3—00
Adhyatmaka Sankeerthanalu Vol. XIII	*(Telugu)*	..	3—00
Adhyatmaka Sankeertanalu Vol. XIV	*(Telugu)*	..	3—00
Adhyatmaka Sankeertanalu Vol. XV	*(Telugu)*	..	3—00
Adhyatmaka Sankeertanalu Vol. XVI	*(Telugu)*	..	3—00
Adhyatmaka Sankeertanalu Vol. XVII	*(Telugu)*	..	6—85
Adhyatmaka Sankeertanalu Vol. XVIII	*(Telugu)*	..	6—00
Adhyatmaka Sankeertanalu Vol. XIX	*(Telugu)*	..	6—00
Adhyatmaka Sankeertanalu Vol. XX	*(Telugu)*	..	8—50
Bound copies of Bulletins 1955	*(Eng. Tel. Tamil)*	..	3—00
Bound copies of Bulletins 1957	*(Eng. Tel. Tamil)*	..	3—00
Brihadaranyakopanishad Bashya	*(Sanskrit)*	..	5—25
Brihatsuktam	*(Telugu)*	..	1—00
Bhavaprakasika	*(Sanskrit)*	..	25—50
Balacharitam	*(Tamil)*	..	0—75
Bhagavatam (Potana)	*(English)*	..	1—50
Bala Bhagavatham (Chavvaichoodiar) Part-I	*(Tamil)*	..	4—00
Bala Bhagavatham (Chavvaichoodiar) Part-II	*(Tamil)*	..	4—00
Bhagavadgita	*(Telugu)*	..	1—50
Chandogyopanishad Bhashya	*(Sanskrit)*	..	4—00
Cakshusiyam	*(English)*	..	1—00
Dayasatakam	*(Telugu)*	..	3—00

Title	Language		Rs. Ps.
Dayasatakam	*(Kannada)*	..	3—00
Dasarupakam	*(Tamil)*	..	3—50
Dharmasangraha	*(Sanskrit)*	..	1—50
Divyaprabandham	*(Sanskrit)*	..	3—25
Epigraphical report	*(English)*	..	4—00
Ethiraja Saptati	*(English)*	..	3—50
Govindaraja Suprabhatam	*(Tel. Script)*	..	0—05
Guruparamparai	*(Tamil)*	..	3—50
Janasrayi	*(Sanskrit)*	..	0—75
History of Tirupati Vol. II	*(English)*	..	3—12
History of Tiruvengadam Temple	*(English)*	.	1—80
Khiladihkara	*(Sanskrit)*	..	10—00
Kadambari kathasara	*(Sanskrit)*	..	4—25
Kasyapasamhita (Gnanakanda)	*(Sanskrit)*	..	3—00
Kriyadhikara	*(Sanskrit)*	..	9—00
Melodies of staff notations		..	10—00
Mani Mekhala	*(Telugu)*	..	2—75
Mahabharatham (Premier)	*(English)*	..	1—25
Mangalasasana pāsurams	*(Telugu)*	..	4—00
Mangalasasana pāsurams	*(Tamil)*	..	3—00
Nipaatavyayopasargavritti	*(Sanskrit)*	..	1—50
Prapanna Parijatham	*(Sanskrit)*	..	0—94
Purusharthamulu (Sri K. Dakshinamurthy)	*(Telugu)*	..	1—25
Rama nataka vimarsanamu	*(Telugu)*	..	7—20
Rasavivekam	*(Sanskrit)*	..	2—00
Ramajaya Thiruppugal (Vol. I)	*(Tamil)*	..	3—00
Ramajaya Thiruppugal (Vol. II)	*(Tamil)*	..	3—00
Suprabhatham with meaning	*(Tamil)*	..	0—50
Suprabhatham with meaning	*(Kannada)*	..	0—50
Suprabhatham	*(Telugu)*	..	0—12
Suprabhatham	*(Tamil)*	..	0—12
Suprabhatham	*(Kannada)*	..	0—12
Suprabhatham	*(Malayalam)*	..	0—12
Suprabhatham	*(Sanskrit)*	..	0—12
Siddantatraya Sangraha	*(Tamil)*	..	0—75
Simporal	*(Tamil)*	..	1—50
Stotra Rathnamulu	*(Kannada)*	..	0—62
Sri Venkateswara Mahatmyam	*(Hindi)*	..	0—75
Sri Venkateswara Stuthi	*(San. in Tel. Script)*	..	0—25
Sri Venkateswara Kavyakalpa	*(Sanskrit)*	..	4—00
Sri Venkateswara Laghukruthulu	*(Telugu)*	..	1—50
Svetaswataropanishad Bhashya	*(Sanskrit)*	..	6—00
Sankalpa Suryodayam	*(English)*	..	4—25
Samprokshna Special (T.T.D. Bulletin)		..	3—55

			Rs. Ps
Songs of Tallapakkam Part-II	*(Telugu)*	..	3—00
Sankara Vilasam	*(Tamil)*	..	2—44
Sarasangraha Ganitham	*(Telugu)*	..	1—12
Srinivasa Vilasa Sevadhi	*(Telugu)*	..	4—50
Sripadarenu prabhavam	*(Telugu)*	..	1—00
Stuthi Rathnamala Part-I	*(Telugu)*	.	1—12
Sabdartha Sarvaswa	*(English)*	..	0—75
Sri Venkatachala Mahatmyam slokam (Part-I)	*(San in Tel. Script)*	..	5—00
Sri Venkatachala Mahatmyam Slokam (Part-II)	*(San. in Tel. Script)*	.	4—25
Sri Venkatachala Mahatmyam slokam (Part-I)	*(Sanskrit)*	..	6—00
Sri Venkatachala Mahatmyam Slokam (Part-II)	*(Sanskrit)*	.	4—50
Sri Venkatachala Mahatmyam	*(Andhra Teeka tatparya Sahitam*	..	5—00
Sahityasara	*(Sanskrit)*	..	1—50
Stories from Mahabharatam	*(Tamil)*	..	1—25
Tirumala Volugu	*(Tamil)*	..	2—06
Theory of knowledge	*(English)*	..	5—00
Tirukkural Porutpal	*(Tamil)*	..	7—50
Tirukkural Kamatupal	*(Tamil)*	..	4—00
Thiruvaimoli with commentary (Part-I)	*(Tamil)*	..	7—50
Thiruvaimoli with commentary (Part-II)	*(Tamil)*	..	10—50
Thiruvengada 108 names	*(Tamil)*	..	2—50
Tiruvengadavula	*(Tamil)*	..	1—50
T.T.D. Inscriptions Vol. I	*(English)*	..	3—00
T.T.D. Inscriptions Vol. II	*(English)*	..	3—00
T.T.D. Inscriptions Vol. III	*(English)*	..	3—00
T.T.D. Inscriptions Vol. IV	*(English)*	..	3—00
T.T.D. Inscriptions Vol. V	*(English)*	..	3—00
T.T.D. Inscriptions Vol. VI (Part-I)	*(English)*	..	3—00
Tiruppavai Tiruvembavai	*(Telugu)*	..	1—25
Tiruppavai	*(Kannada)*	..	0—15
Vidhitraya Paritranam	*(Sanskrit)*	..	1—69
Vedartha Sangraha	*(Sanskrit)*	..	6—00
Vishnu Sahasranama Bhashya	*(English)*	..	2—25
Vaikhanasa Grihya Sutras (Part-I)	*(Sanskrit)*	..	13—00
Vaikhanasa Grihya Sutras (Part-II)	*(Sanskrit)*	..	12—00
Yathiraja vijayanatakam	*(Sanskrit)*	..	4—00
Yappoli	*(Tamil)*	..	3—50
Sri Kapileswaraswamy Suprabhata	*(Telugu)*	..	0—10
Śri Kapileswaraswamy Suprabhata	*(Sanskrit)*	..	0—10
Sri Kapileswaraswamy Suprabhata	*(Tamil)*	..	0—20
Sri Kapileswaraswamy Suprabhata	*(Kannada)*	..	0—20
Lord Venkateswara (Sri P. Sitapati)	*(English)*	..	4—00

Colour Pictures.

			Rs. Ps.
Sri Venkateswara	(28″×20″)	..	2—00
Sri Venkateswara	(20″×14″)	.	1—00
Sri Venkateswara	(15″×11″)	..	0—62
Sri Venkateswara	(11½″×7½″)	..	0—25
Sri Padmavathi	(28″×20″)	..	2—00
Sri Padmavathi	(20″×14″)	..	1—00
Sri Padmavathi	(15″×11″)	..	0—62
Sri Padmavathi	(11½″×7½″)	..	0—25
Sri Venkateswara and Padmavathi pictures	(20″×14″)	..	1—00
Sri Venkateswara in Vajrakavacham	(20″×14″)	..	1—00
Sri Venkateswara in Vajrakavacham	(11½″×7½″)	..	0—25
Sri Venkateswara Mahatmyam	(24″×18″)	..	1—50
Sri Padmavati's Plastic Pictures		..	1—25

New Additions.

			Rs. Ps.
Ramanuja Keerthi Kaumudhi *Sreeman Dh. Varadacharyulu*	(*Telugu*)	..	10—00
Suprabhatham *Ramamurthy 'Renu'*	(*Hindi*)	..	0—25
Tallapaka Kavulakritulu–Vividha Sahitya Prakriyalu *Dr. Veturi Anandamurthy*	*Telugu*)		30—00

Discounts at 12½%

The T.T.D. Epigraphical reports and T. T. D. Inscriptions I to V and VI (1) (2) total eight books will be sold at 12½% Commission.

The Annamacharya Sankirthanam and Tallapakam works, whenever they are purchased in the Six Vols. 12½ per cent discount will be allowed.

12½% sales commission will be allowed on the above rates in the case of purchases made to the value of Rs. 100/- or more each time. For pictures this 12½% discount will be allowed on purchases of Rs. 100/— or 100 Copies more

Copies can be had from:—

1 **The Editor, T. T. Devasthanams.**
2. **T. T. D. Book Stalls Tirupati and Tirumala.**
3. **All T. T. D. Information Centres.**

*ACHIEVEMENT OF GURU GANGESWAR CHATUR VEDA SAMSTHAN

Vedas indeed are most ancient and most glorious epochs in the world. They are not owned or monopolised by any sect or community of people, but this Godly knowledge is dedicated to the welfare of mankind They do not preach any dogmas religious or otherwise, nor do they glorify or magnify any one single individual, howsoever great he may be. They show a dynamic way of life which spiritually elevates and materially makes the life of the adherent prosperous and successful and thus raises him to the stage of complete bliss and ultimate salvation (Jeevan-Maran Mukti or Moksha). Vedic way of life is called'eternal way of life' or Sanatan Dharma

We find that the message of the Vedas is Universal and it is therefore that the learned people belonging to all religions and shades of opinion in all lands throughout the globe have been taking keen interest in studying and preaching this truthful knowledge called 'Veda Bhagwan', since times immemorial. This divine knowledge originally dawned on the sacred ' Rishis ' of Bharat at the time of the birth of mankind in the early ages. This blissful knowledge was preserved very cautiously and painfully by the method of 'Shruti' (hearing or recitation) and 'Smriti' (memory) in 'Guru' (master) 'Shishya' (disciple) 'prampra' (heritage). After the elapse of thousands of centuries, the great Rishi "VEDVYAS" compiled this great store house of truthful knowledge and published it in four volumes called 'Rigved', 'Samved', 'Atharvaved' and 'Yajurved'. This took place more than 5200 years ago

Although almost all the sects of Hindus owe their allegiance to the sacred Vedas; but since last several centuries the authentic version of all the four Vedas in toto was not published in modern print by any one in India. Many enthusiasts were obliged to import printed Vedas from Germany and other foreign countries. The ancient system of listening 'Ved Katha' from Mahatmas and scholars had disappeared and 'Ved Mandirs' were extinct. Even the followers of great Acharyas used to read, recite and preach about their commentaries on Vedas but none was resorting to the original text of Vedas.

This sorry state in the very cradle-land of blissful Vedas pained me intensely. After lengthy deliberations with my disciples and devotees I undertook this stupendous task of publishing the original text of all the four Vedas in one 'Mahagranth' (big volume), using the best available paper, printing and binding materials. To successfully implement this grand and unique project, a trust comprising of influential and resourceful 'Ved Bhaktas' was organised, under the banner of Sadguru Gangeshwar Chaturved Sansthan, 25 Vedic scholars actively laboured wholetime and 100 eminent Ved scholars' advice and help was sought from time to time, for 3 years throughout India, at a cost of nearly three lakhs of rupees. By the grace of 'Parbrahma Parmeshwar' (Almighty) this 'Mahagranth' was completed in all respects and published by the end of 1970, It comprises of more than 1000 large sized pages (admeasuring 15" × 20"). The borders of each page have been beautifully decorated by "Yagya Paatras" (the vessels used in performing Yagyas). The weight of this perfectly cloth bound sacred book is adout 22 Kgs. As per the objects of Sadguru Gangeshwar Ved Sansthan and Guru Gangeshwar International Ved Mission this holy book is always given as donation, free of any charge only to such institutions who are capable of using it every day for the spread of this ancient truthful

and blissful knowledge. The first Ved Mandir was inaugurated at this very place (Tulsi Niwas, 'D' Road, Churchgate, Bombay – 400020) on 2nd January, 1971. Thereafter, we have been ceaselessly touring the length and breadth of India and Nepal and have succeded in establishing 606 'Ved Mandirs', in Public Temples, Maths, Ashrams, Arya Samajes, Colleges, Universities and Research Institutes etc. We have already covered all the 'Chaturdhams' (the four topmost Hindu places of pilgrimage) and all the Acharya Peethas. In several provinces the 'Rajyapals' (Governors) of the respective states and numerous other dignitaries either themselves performed or joined the installation ceremony of 'Ved Bhagwan'. At Delhi, Smt Indira Gandhi, the Prime Minister of India, established the sacred Ved-Grantha with her own hands on 11th April, 1973. Similar ceremonies have been performed at six places in the Hindu Kingdom of Nepal including King's Palace and Indian Embasy. The last presentation was to the Sanskrit Department of St. Xavier's College, Bombay.

In this year we have received numerous requests and invitations from Public Temples, Universities, Research Intitutes, Colleges and National Libraries etc. of several places of South-East Asia, directly and through our active collaborators Vishwa Hindu Parishad for the donation of this sacred Ved Grantha. To satiate their thirst fot this divine knowledge and to share this most ancient and sacred treasure of human lore and learning our party (comprising of myself, my disciples Swami Govindanand and Smt. Ratanben Fojdar as well as Shri S.S. Apte, Gen. Secretary, Vishwa Hindu Parishad) is going to tour Bangkok, Hongkong, Manila, Singapore, Kuala–Lumpur, Penang, Djakarta, Bali and Fiji Islands. We shall donate volumes of this holy grand book to numerous deserving institutions at all these places.

An unending series of invitations and requests for the donations of 'Vedgrantha are pouring from several other parts of the world to the Guru Gangeshwar International Ved Mission directly and through Vishwa Hindu Parishad. The trustees of Sadguru Gangeshwar Chaturved Sansthan are actively engaged in devising ways and means to satisfy the requirements of all of them, step by step.

In the end, I urge all the human beings to constantly hear (Shravan) and to study (Manan) the sacred Vedas and to mould their lives according to Vedic tenets. This is the only sure way to achieve contentment, success, bliss and salvation at personal level and to achieve complete harmony, peace and tranquility at international level.

---

*A speech by Swami Gangeswarananda at Bombay.
(Courtesy. Viswa Hindu Parishad.)

GAYATRI

SRI SWAMY SIVANANDA
RISHIKESH.

"*Om bhur bhuwah swah tat, savitur varenyam bhargo devasya dheemahi dhiyo yo nah prachodayat.*"

Gayatri Mantra.

Shabda—Artha.

Om	..	Para Brahman.
Bhur	.	Bhulok (Physical Plane)
Bhuvah	..	Antariksha
Swah	..	Swarga Loka
Tat	..	Paramatma
Savitur	..	Ishwara (Surya)
Varenyam	.	Fit to be worshipped
Bhargo	.	Remover of sins and ignorance.
Devasya	..	Glory (Jnana Swaroop).
Dehemahi	.	We Meditate
Dhiyo	..	Buddhi (intellect).
Yo	..	Which
Nah	..	Our
Prachodayat	..	Enlighten

Artha—Bhavana.

'One should meditate on Ishwara and His glory who has created the Universe, who is fit to be worshipped, and who is the remover of all sins and ignorance. May He enlighten our intellect.'

An aspirant or Sadhak prays to Mother Gayatri " O Beloved Mother! I have taken my body as the self owing to Avidya or ignorance at the present moment. O Mother! I may be given a pure intellect to enable me to know my real nature. Knowledge and Light may be given to me."

Brahma Gayatri Mantra is this. Gayatri is the blessed Mother of the Vedas. Of all milk, cow's milk is superior. Gayatri Mantra is the only superior Mantra than others. Mantra Japa for Sanyasins is Om-Kara or Pranava. For householders and Brahmacharins is Gayatri Mantra. The fruits that can be obtained on Pranava Japa can also equally be obtained by the Gayatri Japa or meditation. The final goal that can be obtained by Sannayasin can equally hold good for a Brahmacharin and house holder on the meditation of Gayatri.

Rise up from bed at 4–00 A.M., this is Brahma-Muhurta and start Japa and meditation on Gayatri. (Pancha-mukhi or of five-faced Devi seated in lotus flower), sitting on Padmasana, Siddhasana or Virasana, facing towards north or east. In the room where one sits for meditation burn incense. If possible take bath in summer before sitting and in winter one can simply wash face, hands and feet and achamanam only should be done. Have two sittings one in the morning and two in the evening. One should feel while performing Japa that he is receiving light or currents entering his body, purity, wisdom from Gayatri. One should keep the image of Gayatri at the Tirukutee, the space between the two eye brows by closing the eyes slowly and concentrate or keep the image in the lotus of the heart and concentrate. Darshan of Gayatri will be obtained.

One should do Japa of Gayatri 3,000 to 4,000 times daily without any interruption. Rapdily the heart will be purified or Antahkarana

Suddhi he gets. Do according to the time factor available. One can have 3 sittings, morn, noon and sun set at the rate of 36 he can do. Mysterious special spiritual force or wonderful magnetic power will be there at Sandhi or junction of the time, the sun-rise and the sun-set. The mind will be quickly elevated. It will be filled with Sattwic Guna. At this time concentration will come by itself without least effort. Try to get up from bed before Sun rise. A man who fails to do Gayatri at the Sandhies fails in the discharge of the duties entrusted to him on the day. He becomes a Bhrashta or fallen man. He loses vigour, vitality and Brahma-tejas.

There are 9 names in the Gayatri Mantra *viz.*,

1. Om.
2. Bhur.
3. Bhuwah.
4. Swah.
5. Tat
6. Savitur.
7. Varenyam
8. Bhargo and
9. Devasya.

By these nine names the Lord is praised. Dheemahi is worship of the Lord. Dhiyo Yo Nah Prachodayat is prayer. There are five halts or stops *viz.*, 'Om' is the first stop; 'Bhur Bhuvas Swah' the second; 'Tat Savitur Varenyam,' the third; 'Bhargo Devasya Dheemahi" the fourth; and 'Dhiyo Yo Nah Prachodayat' the fifth. One should stop a little at every stop or halt when he chants or does the Japa of Gayatri.

Savita is the presiding deity of the Gayatri Mantra, Fire (Agni) is the mouth, Viswamitra is the Rishi and Gayatri is the metre. It is recited in the investiture ceremony of sacred thread, practice of Pranayama and Japa. What Gayatri is, the same is Sandhya, and what Sandhya is, the same is Gayatri. Sandhya and Gayatri are identical. He who does meditation on Gayatri, tantamounts to meditation on Lord Vishnu.

A man can repeat Gayatri mentally in all states while lying, sitting, walking etc. There is no sin or commission and omission of any sort in its repetition. Therefore one should make it a point to perform Sandhya three times with this Gayatri Mantra every day, in the morning, noon and at Sun set. Gayatri Mantra is most commonly prescribed for all the Hindus. In the Vedas "Lord commands Let one Mantra be common to all. 'Samano Mantrah." Gayatri should be the one common Mantra for all the Hindus The secret lore of the Upanishads is the essence of the four Vedas, while Gayatri with three *Vyahritis* is the essence of the Upanishads. He is the real Brahmin who knows and understands thus, the Gayatri. Without its knowledge he becomes a Sudra, though well versed in all the four Vedas.

Three kinds of Japa.

In Sandilya Upanishad, Sandilya says "The Vaikhari Japa (loud pronounciation) gives the reward as stated in the Vedas; while the Upamsu Japa (whispering or humming which cannot be heard by any one) gives a reward a thousand times more than the Vaikhari; the Manasic Japa gives a reward of crore times more than Vaikhari Japa

Glory of Gayatri.

(*Manu Smriti, Chapter II*)

76. Brahma milked out, as it were, from the three Vedas, the letter "A," the letter 'U,' and the letter 'M'; these form by their coalition the three triliteral monosyllable, together with three mysterious words, Bhur, Bhuwah, Swah, or earth, sky, and heaven.

77. From the three Vedas also, the Lord of creatures incomprehensibly exalted, successfully milked out the three measures of that ineffable text, beginning with the word Tat, and entitled Savitri or Gayatri.

78.
79. And a twice born man, who shall 1,000 times repeat those three (or Om, the Vyahritis and the Gayatri) apart from the multitude (*Ekanta*) shall be released in a month even from a great offence, as a snake from his slough.

80.
81. The three great immutable words, preceded by the triliteral syllable and followed by the Gayatri which consists of three measures, must be considered as the mouth or principal part of the Veda.

82. Whoever shall repeat day by day, for three years, without negligence, that sacred text, shall hereafter approach the Divine essence, move as freely as air and assume an ethereal form.

83. The three triliteral monosyllable is an emblem of the Supreme, the suppressions of breath with a mind fixed on God are the highest devotion; but nothing is more exalted than the Gayatri; a declaration of truth is more excellent than silence.

84. All rites ordained in the Veda, oblations to fire, and solemn sacrifices pass away; but that which passes not away, is declared to be the syllable Om. thence called Akshara. The Japa should be finished before noon daily and should not be done in the after-noon All the words should be repeated slowly without mutiliation and Akshara Suddhi. One should not and must not be hasty in the performance of the Japa. One should always have the meaning of Gayatri before the mind's eye In the end he should perform Havan to propitiate the Goddess Gayatri. Havan can be substituted if one performs 6 lakhs of Japa One can do as many Purascharanas as he likes.

85. The fruits of three kinds of Japa.: The act of repeating Gayatri loudly (Vaikhari Japa) is ten times better than the appointed sacrifice; a hundred times better when it is heard by no one (Upamsu Japa) done in a whispering tone, and a thousand times better when it is purely mental (Manasic Japa).

86.
87. The four domestic sacraments which are accompanied with the appointed sacrifices are not equal, though all be united, to a sixteenth part of the sacrifice performed by a repetition of the Gayatri.

A priest indubitably attains beautitude, if he performs solely the repetition of Gayatri whether he performs or does not perform, any other religious act

Benefits of Gayatri Japa.

Gayatri is the mother of the Vedas and the destroyer of sins. There is nothing more purifying on the earth as well as in the heaven than the Gayatri. Gayatri Japa brings the same fruit as the recitation of all the four Vedas together with the Angas. Gayatri Japa repetition three times a day brings good (Kalyan or Moksha). It is the Mantra of the Vedas and destroys sins. It bestows splendid health, beauty, strength, vigour, vitality and magnetic aura in the face (Brahmic effulgence).

Three kinds of Taapa or pain will be destroyed by the Gayatri Japa. Gayatri bestows the four kinds of Purushartha *viz.*, Dharma (righteousness), Artha (Wealth), Kama (desired objects) and Moksha (liberation or freedom). It destroys the three Granthis or knots of ignorance, Avidya, Kama and Karma. Gayatri purifies the mind. Gayatri bestows Ashta Siddhis. Gayatri makes a man powerful and highly intellectual. Gayatri eventually gives liberation or emancipation from the wheel of birth and death.

By constant (Nidhidhyasan) worship, the mind is purged of sins and purified. It is filled with good and pure holy thoughts. Repetition of worship strengthens the good Samskaras. " as a man thinks, so he becomes." This is a psychological law. The mind of a man who trains himself in thinking good, holy sublime

thoughts, develops a deep tendency to think of good thoughts. By continued good thoughts his character is being moulded and transformed. When the mind lake thinks of the image of Gayatri during worship, the mental substance actually assumes the form of the image. The impression of the object is left in the mind. Samskara it is called. This act of repeating becomes automatic, the Samskaras gain strength by repetition, and a tendency or habit is formed in the mind. One who entertains thoughts of Divinity becomes transformed actually into the Divinity himself by constant thinking and meditation. His Swabhav or disposition is purified and divinized. The meditator and the meditated, the worshipper and the worshipped, the thinker and the thought become one and the same. Samadhi it becomes. This is the fruit of worship or Upasana.

Gayatri Purascharana.

The Brahma Gayatri - Mantra has twenty four Aksharas. One Gayatri Purascharana constitute the repetition or Japa of 24 lakhs of times of Gayatri Mantra. There are various rules for Purascharana. Cleanse the mirror of Manas of its Mal (impurity) and prepare the ground for the sowing the spiritual seed. His grace is very very important.

Maharashtras are very fond of Gayatri Puruscharana. Many perform this Gayatri Purascharana at Poona and other places several times. Shree Pandit Madan Mohan Malaviya was a votary of Gayatri Purascharana. The success in life and the establishment of a grand Hindu University at Benares now Varanasi is all attributable to his Gayatri Japa and the benign Grace of the Blessed Mother Gayatri.

The reputed author of the celebrated Panchadasi was Swami Vidyaranya.. He also performed Gayatri Purascharana. Mother gave darsan to Swami Vidyaranya and to grant a boon. Swami Vidyaranya asked "O Mother! a great famine is in Deccan. Let there be a shower of gold to relieve the immense distress of the people." There was a shower of gold accordingly. Such is the wonderful power or Shakti of Gayatri Mantra.

Yoga Bhrashtas and pure minded persons only can have darsan of Gayatri by performing One Purascharana only. In this iron age almost all the minds of men are filled with various sorts of impurities, one has to do more than one Purascharana according to the degree of intensity or impurity of the mind. The more the impurities ties, the greater the number of Purascharana. The famous Madhusudana Swami did seventeen Purascharanas of Krishna Mantra. On account of the sins committed in killing 17 Brahmins he could not get darsan. When he was half way of the eighteenth Purascharana he had darsan of Lord. The same rule applies to Gayatri Purascharana also.

Hints on Gayatri Japa.

1. In days of Yore, Hindu ladies also used to wear sacred thread (Yajnopavita) and repeat Gayatri. Manu was not in favour of this.

2. After the Purascharana is over, perform Havan and feed Brahmins, sadhus and poor people to propitiate Goddess Gayatri.

3. Those who wish to perform Purascharana may live on milk and fruits. This makes the mind Sattwic. One will derive great spiritual benefits.

4. There are no restrictions of any kind when you repeat a Mantra with Nishkama Bhav for attaining Moksha. Restrictions or Vidhis come in only when one wants to get some desired fruits, when one does the Japa with Sakama Bhav.

5. When a Purascharana of Gayatri is done on the banks of the Ganges underneath an Asvatha tree or the Pancha vriksha, Mantra Siddhi comes in rapidly.

6. If any one repeats Gayatri 4,000 time daily, he can finish the Purascharana in on

year, seven months and twenty five days. If the Japa is done by very slowly it will take 10 hours to finish 4,000 daily. The same number should be repeated daily.

7. One should observe strict Brahmacharya when he does Purascharana. He can have dharsan of Gayatri easily. Persons who are unable to observe strict celibacy should be very moderate in copulation. This is the second best thing.

8. The practice of Akandha Mowna (unbroken silence) during Purascharana is highly beneficial. Those who are not in a position to practise this can observe full Mouna for a week in a month or on Sundays.

9. Those who practise Purascharana should not get up from Asana till they finish the fixed number and also should not change the pose also.

10. Counting can be done through Maala, fingers or watch. Count the exact number that one can do in one hour. One does Japa 400 Gayatri mantras in an hour, it will take 10 hours to complete it 10×400=4,000. In counting through watch there is more concentration.

11. There are three varieties of Gayatri pictures for meditation in the morning, noon on the five-faced Gayatri only throughout the day.

Gleanings.

All this creation is Gayatri only. Speech is Gayatri; by speech all this creation is pre-served. Gayatri is verily this earth. Gayatri is verily composed of four feet and possesseth six characteristics. The creations constitute the glories of Gayatri. Brahman *i.e.*, the being indicated in the Gayatri, is verily a space which is surrounded by mankind.

(Chandogya Upanishad. Chap. III - Section XII).

Repetition of Gayatri Japa brings the Darshan of Gayatri and eventually leads to the realisation of the Adwaitic Brahman or Unity of consciousness or oneness (Tanmyata, Talleenata, Tadrupata, Tadakarata and the aspirant who asked for light from Gayatri, in the beginning, sings now in exuberant joy. " I am that Light of Lights), that gives light to Buddhi."

By Courtesy: The Divine Life Society Trust, Risikesh

Compiled by
A RAJENDRA BABU

(Continued from page 18)

trate the efficacy of the principles of self surrender. Kamban had modified the story of Ramayana to suit the aspirations of the envrionmental terrain and Tulasidas had played his role in the language of the region and had given a far-reaching effect on the community.

Whether it is in Sanskrit, Tamil or Hindi, Ramayana is incomplete without mention of Hanuman. If Hanuman had not met Rama in the Rishyamuka Hill, the Story would have been different.

Conclusion.

Ramayana would not have come to light if Hanuman had not played his role in the superb manner as he has done.

Glory to Hanuman !
Glory to Rama !
Glory to Rama in the
guise of Venkateswara !

SRIMAD PAADUKAA SAHASRAM OF SRI VEDAANTA DESIKA

SRI D. RAMASWAMY IYENGAR
MADRAS

(*Continued from previous issue*

शरदुपगमकाले सन्त्यजन् योगनिद्रां
शरणमुपगतानां त्राणहेतोः प्रयास्यन् ।
जलधिदुहितुरङ्कान्मन्दम् आदाय देवि !
त्वयि खलु निदधाति स्वं पदं रङ्गनाथः ॥ ३०१ ॥

Sarad-upagama-kaale santyajan yoga-nidraam
Suranam upagataunaam traana-hetoh prayaasyan
Jaladhi-duhitur-ankaan-mandam aadaaya Devi !
Tvayi khalu nidadhaati svam padam Ranganathah (301)

With the advent of the Sarad-ritu (when the rainy season ends), Lord Ranganatha abandons His Yoga-nidra and slowly takes His feet from the lovely lap of Lakshmi (Daughter of the Milky ocean) and places them softly on Thee for the purpose of affording protection to those who approach Him to seek refuge in Him. Is it not so?

This is the 41st sloka in this Paddhati of 60 slokas. It is couched in the Maalinee metre-a metre lovely in its rhythm. Slokas 41 to 50 are all in this metre.

According to the Puranas the Sukla Ekaadasi of the Tamil month of Aani is called 'Sayana-Eakaadasi'. Sukla-Ekaadasi two months later in the month of Aavani is called 'Parivartana-Ekaadasi'; and the similar Ekaadasi in the month of Aippasi, 'Utthaana-Ekaadasi'. The idea is that the Lord goes to sleep in Aani, turns over in the month of Aavani, gets up from bed in the month of Aippasi. Aippasi is the first month of Sarad-ritu. Following the Puranic statements Desika here refers to Lord Ranganatha getting up from bed in the beginning of Sarad-ritu. The feet of the Lord laid on the lap of Lakshmi are slowly withdrawn and placed on the Paduka. That means Sanchara is to begin again, and those who are privileged to witness the same will have their sins washed away. So the placing of the Lord's feet on the Paduka is said to be for the purpose of protecting those that seek refuge. (301)

स्पृशसि पदसरोजं पादुके ! निर्विघातं
प्रविशसि च समस्तां देवि ! शुद्धान्तकक्ष्याम् ।
अपरमपि मुरारेः पूर्वम् आभीरकन्यासु
अभिसरणविधीनाम् अग्रिमा साक्षिणी त्वम् ॥ ३०२ ॥

Sprisasi pada-sarojam Paduke! nirvighaatam
Pravisasi cha samastaam Devi ! suddhaanta-kakshyaam
Aparam opi Muraareh poorvam aabheera kanyaasu
Abhisarana-vidheenaam agrimaa saakshinee Tvam (302)

Paduka-devi! Thou touchest the lotus-feet of Murari without let or hindrance; Thou enterest into all the apartments of the harem; why? During the Krishna-avatara Thou wert the first and primary witness to the Lord's setting out in quest of the Gopis.

Soon after He gets up from the bed and places His feet on the Paduka, the Lord goes into each and every apartment of the Antahpura in the company of the Paduka. There is nothing to wonder at this. When as Krishna, the Lord went after the Gopis who who were dear and near to His heart, He was

always accompanied by the Paduka. Abhisaara means going to the place of tryst. There is no movement of the Lord which is not known to the Paduka. (302)

प्रतिभवनम् अनन्ये पादुके! त्वत्प्रभावात्
विविधवपुषि देवे विभ्रमद्यूतकाले ।
अभिलषितसपत्नीगेहयात्राविघातं
ग्लहयति रहसि त्वां षोडश स्त्रीसहस्रम् ॥३०३॥

Prati-bhavanam ananye Paduke! Tvat-Prabhaavaat
Vividha-vapushi Deve vibhrama-dyoota-kaale
Abhilashita-sapatnee-geha-yaatraa-vighaatam
Glahayati rahasi Tvaam shodasa-stree-sahasram (303)

Paduke! While the Lord as Krishna, who assumed several forms simultaneously due entirely to Thy greatness, was indulging in the sport of dice (gambling) in the house of each one of the 16000 damsels, appearineg to be interested in that house and in the lady of that house alone, out of fear lest He should leave her and go away to the house of some other damsel, she places the Paduka as the stake in all secrecy.

Srimad Bhagavatam tells us how Lord Krishna simultaneously gave His company to all the 16000 damsels whom He had married, and how each one felt that He loved her alone to the exclusion of all others. Yet out of excess of love each of them became afraid lest He should leave her and seek the company one of her numerous co-wives (Sapatnees). No movement of the Lord is possible without Paduka. As long as the presence of Paduka is secured, Krishna's stay is assured, so each of those 16000 queens of the Lord while pleasantly playing dice secretly tells Krishna that Paduka must be the stake in the game Whoever wins, Paduka is to go to the winner.

It will be noticed that Desika has in so many terms sung here that the Lord took 16,000 froms at one and same time because of Paduka's prabhaava. To us it may seem to be a large claim; but to Desika who understood Paduka-prabhaava, it is the most normal statement to make. (303)

तटभुवि यमुनायाः छन्नवृत्तौ मुकुन्दे
मुहुरधिगमहेतोः मुह्यतां यौवतानाम् ।
शमयितुम् अलमासीत् शंखचक्रादिचिह्ना
प्रतिपदविचिकित्सां पादुके! पद्धतिस्ते ॥ ३०४ ॥

Tatabhuvi Yamunaayaah channa-vrittau Mukunde
Muhur-adhigama-hetoh muhyataam yauvataanaam
Samayitum alam aaseet sankha-chakraadi-chinhaa
Prati-pada-vichikitsaam Paduke! Paddhatis-Te (304)

Paduka! When the Lord stealthily moved about on the banks of the Yamuna (with a view to hide himself from the Gopis) those youthful maidens in the excess of their love tried again and again to find Him out and their search ended when they saw the marks of samkha and Chakra left by Thee at every step.

Perialvar has sung how when Krishna walked about, His feet left imprints of sangu and Chakram.[1]

Desika puts a gloss on it and says sangu and Chakram may be on the soles of the Lord's feet. But the imprints left and referred to by Alvar must have been the imprints of sangu and Chakram on the Paduka itself. To Desika every sanchara of the Lord either

[1] "ஒரு காலில் சங்கு ஒரு காலில் சக்கரம் உள்ளடி பொறித்தமைந்த
இரு காலும் கொண்டு அங்கங்கு எழுதினாற் போல இலச்சினை பட நடந்து"

in vibhava or in Archa is only with Paduka on. Desika gives an illustration of this theory in this sloka. During the Raasa-kreeda the Lord suddenly disappears. The forlorn Gopis begin to search for Him. They are trying to find out in which direction He went. Certain imprints made on the banks of the Yamuna attracted their attention. They scrutinised those imprints closely and when they found that each of the imprints had the marks of Sanka and Chakram that were of the Paduka, they felt certain that they had found out the direction in which the Lord had gone after leaving them. (44)

अधिगतबहुशाखान् मञ्जुवाचः शुकादीन्
सरसिजनिलयायाः प्रीतये संग्रहीतुम् ।
प्रकटित गुणजालं पादुके ! रङ्गबन्धोः
उपनिषदटवीषु क्रीडितं त्वत्सनाथम् ॥ ३०५ ॥

Adhigata-bahu-saakhaan manju-vachah sukaadeen
Sarasija-nilayaayaah preetaye sangriheetum
Prakatita-guna-jaalam Paduke! Ranga-bandhoh
Upanishad-ataveeshu kreeditam Tvat-sanaatham (305)

Paduka! The sport of Lord Ranganatha, consisting in the catching of the sweet-voiced parrots etc., seated on the branches of forests (Upanishads) for pleasing Lakshmi, by spreading nets of fine thread, is done along with Thee.

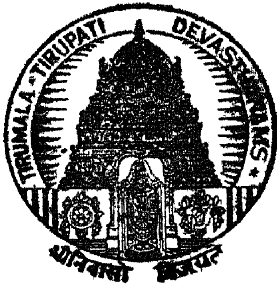
The Lord's sanchara covers not only small forests like Brindavan, but also forests Brihad-aranyaka, Brihad-aranyaka means a big forest and it is also the name of an Upanishad. Desika gives to us in this sloka a meaning in Slesha, On the branches of the trees in the forest reside several fine birds like parrots. When the Lord passes through such forests it is but natural that He desires to catch those birds and take them for the delectation of Lakshmi in the Antahpura. So he spreads the net to catch those birds, and in this leela Paduka has a part to play.

The other meaning in this sloka (with reference to the Upanishads) Sages like Suka who can describe the glories of the Lord are got in the net of the Lord's auspicious qualities. Lakshmi is pleased when she hears the utterances of these sages. Pauduka helps the Lord in his sanchara in the Upanishads and obtaining for him the praise of the sages. (45).

(To be continued)

ATTENTION.

The T.T.D. Board under Sec. 21 (4) (a) of the H.R. & C.E. Act 1966, resolved to prohibit at Tirumala, the sale, possession or use of intoxicating liquor or drugs, gaming with cards, dice counters, money or other instrument of gaming, sale, possession preparation and consumption of meat and other foodstuffs containing meat; slaughter, killing and maiming of any animal or bird for any purpose.

సప్తగిరి

సంపుటి 5] నవంబరు 1974 [సంచిక 6

ప్రచురణకర్త; సంపాదకుడు :
కె. సుబ్బారావు ఎమ్.ఏ.,
తిరుమల తిరుపతి దేవస్థానములు, తిరుపతి.

★

ముద్రాపకుడు :
ఎమ్. విజయకుమార్ రెడ్డి,
తిరుమల తిరుపతి దేవస్థానం ప్రెస్, తిరుపతి.

★

సంవత్సర చందా రూ. 5/–

విడిప్రతి :—

ఏజంటుద్వారా
సమాచార కేంద్రములవద్ద } 35 పైసలు

పోస్టుద్వారా 42 ,,

★

పత్రిక ప్రతులకు, ఇతర విషయములకు :
సంపాదకుడు,
తిరుమల తిరుపతి దేవస్థానములు, తిరుపతి.

విషయసూచిక

విద్య లేనివాఁడు విద్వాంసులకడల
నుండఁగానె పండితుండు గాఁడు
కొలని హంసలకడ కొక్కెర లున్నట్లు
విశ్వదాభిరామ వినురవేమ

★

విద్య లేకయున్న విత్తము లేకున్న
మూఢుఁడైనఁ దుదకు మూఁగయైన
నిష్టబంధుఁడైన గష్టమే గలుగును
విశ్వదాభిరామ వినురవేమ (వేమన)

సంపాదకీయం

పోలికలొక్కొక్కప్పుడు అపోహాలకు దారితీస్తాయి. తరతరాలుగా వచ్చేఆచారాలు ఈ ఊహను బలపరచి, ఆ పోలికకు ఆచారానికీ సంబంధంఉన్నా లేకపోయినా; కొత్త సంప్రదాయాన్ని సృష్టిస్తవి. హిందువుల పండుగ దీపావళి దీనికి సరైన ఉదాహరణే. కాని, ఈ భ్రాంతి సమాజానికి చక్కని సందేశం ఇస్తుంది.

దీపావళి అనగానే శాస్త్రవిహిత కార్యకలాపాలతోపాటు, ఈ పండుగ లోకకంటకుడైన నరకాసురుని పైన శ్రీకృష్ణుడు సాధించిన ఘనవిజయచిహ్నంగా ఊహించుకోవటం పరిపాటి. కాని, అసలీకథకూ దీపావళికీ ఎటువంటి సంబంధమూలేదని, ఆ పండుగనాడు మనంచేసే దీపాలంకరణ మొదలైనవన్నీ, శాస్త్రనిర్దిష్టాలేగాని, కృష్ణభగవానుని విజయ ప్రతీకలుకావని, పురాణసాహిత్యంలోని 'నరక'శబ్దాన్ని ధర్మశాస్త్రాలు పేర్కొన్న నరకశబ్దపరంగా ఊహించుకొని, ముడివేశారని నమ్మేవారు, సోపపత్తికంగా వాదించేవారు చాలామంది ఉన్నారు.

అయితే ఈ రెండింటినీ ఏకరూపంగా భావించటం కేవలం కాకతాళియమేనా! ప్రయోజనరహితమైన పని పిచ్చివాళ్ళు కూడా చేయరనికదా సూక్తి! (ప్రయోజనమనుద్దిశ్య న మందోఽపి ప్రవర్తతే.) మరి దీనికి ప్రయోజనమేమిటి? ఈ రెండింటిని ఎవరు బంధించారో చెప్పలేం కాని, చాలాదూరదృష్టితోచేసిన పనే అనవచ్చు. ఇందువల్ల మహాపురుషు లందరికన్నా, భగవదంశప్రస్ఫుటంగా కన్పించే కృష్ణభగవానుని ఆరాధనలో జాతి ఐక్యమత్యమును సాధించటమేకాక, ఒకవేళ శాస్త్రాలు మరుగునపడి పోయినా, శాస్త్ర నిర్దిష్ట సంప్రదాయాలు పరోక్షంగానైనా కలకాలం నిలబడే అవకాశం ఉంటుంది.

ఈ నరకుని కథలో సమాజం నేర్చుకోదగ్గ అమూల్య సందేశం వుంది. అహంకారాత్ముడు, అరాజకవాదియైన మానవుడి గతి ఏమిటన్న విషయాన్ని ఈ కథ విస్పష్టం చేస్తుంది. ఆ సర్వాంతర్యామి, సర్వనియంతనుండి ఉద్భవించిన సమస్త చరాచర ప్రపంచమూ అతి పవిత్ర జన్మకలదే. అంతటి పావిత్ర్యంతోనూ జీవనంగడపాలని

ఉద్దేశింపబడిందే. కాని, మానవుని నడక మాత్రం దీనికి భిన్నం. అహంభావ జాడ్యం అంటిన మానవుడు, అదుపుతప్పి అరాజకవాదిగా మారి, కన్నతల్లితో సహా సమస్త సమాజానికి నికృష్టుడుగా, నరరూప 'నరకం'గా కన్పిస్తాడు. ఇంతటితో ఆగని మానవునిలోని ఆ దానవుడు, అంతఃపురకాంతవలె అతిసున్నితంగా, అదృశ్యరూపంగా వుండే ప్రాపంచిక మూల 'సత్యస్వరూపం'పై దాడిచేసినప్పుడు సర్వాంతర్యామి, ఉదాసీనుడుగా ఊరుకొనలేడు. మారలేని ఈ మానవరూప నరకుణ్ణి శాశ్వతంగా తుడిచి వేస్తాడు. దానవుడు దగ్ధుడై పోయిననాడు ప్రతి హృదయము ఆ ఆదినారాయణునకు కృతజ్ఞతగా వెలిగే ఆనందదీపమే.

సర్వజగన్నాథుడు, మానవునిలోని అజ్ఞాన 'నరకుణ్ణి' నాశనముచేసి ఆనంద జ్యోతులు వెలిగించుగాక.

తమసోమాజ్యోతిర్గమయ

తిరుచానూరులో వెలసిన శ్రీ పద్మావతీదేవి అమ్మవారి వార్షికబ్రహ్మోత్సవము 9-11-74 నుండి 18-11-74 వరకు సప్తగిరీశుడు శ్రీ వేంకటేశుని బ్రహ్మోత్సవమంత సంరంభంలో వైభవోపేతంగా జరుగబోతున్నది. అమ్మవారి గజవాహనోత్సవం 15-11-74 న, రథోత్సవం 17-11-74 న, జరుగనున్నవి.

ఈ ఉత్సవంలో అతి ప్రధానమైనది పంచమీ తీర్థం అనేపేరుతో జరిగే అవభృథోత్సవం. ఉత్సవ పరిసమాప్తిని సూచించే ఈ కడపటి దినం ఉత్సవములో ఆలయంలోని ఉత్సవమూర్తిని చక్రాదులను ఆలయానికి వెనుకనున్న పద్మసరోవరంలో వివిధ మంగళపాఠాలు, వేదఘోషల నడుమ స్నానం చేయిస్తారు. అతి పవిత్రమైన ఈ తరుణంలో, తల తడిసినా, తరతరాల పాపాలు పటాపంచలౌతాయనే ప్రశస్తి ఉన్నందువల్ల, చుట్టుప్రక్కల ప్రాంతాల నుండి సుమారు 50 వేలమంది భక్తులు కోనేటి చుట్టూచేరి ఆ దివ్యక్షణాలలో పవిత్ర స్నానాలు చేస్తారు.

ఈ ఉత్సవానికి వచ్చే భక్తుల సౌకర్యార్థం దేవస్థానం ప్రత్యేకసదుపాయాలు చేస్తున్నది. శ్రీవారు కొలువున్న తిరుమలనుండి అమ్మవారి ఆలయంగల ఈ అలమేలు మంగాపురానికి సరాసరి బస్సు సౌకర్యం ఉంది. శ్రీదేవి అంశమైన ఈ అమ్మవారి శుభాశీస్సులు పొందేందుకు ఇది చక్కటి తరుణం.

రాష్ట్రీయ వైజ్ఞానిక ప్రదర్శనం

ఆంధ్రప్రదేశ్ వివిధ విద్యాసంస్థలు పాల్గొన్న రాష్ట్రీయ విద్యా వైజ్ఞానిక విషయ ప్రదర్శనం, తిరుపతిలో 11-10-74 నుండి 15-10-74 వరకు జరిగింది. జిల్లాపరిషత్తు అధ్యక్షుడు దేవస్థాన ధర్మకర్తలమండలి సభ్యులు శ్రీ వి. రామస్వామిరెడ్డి అధ్యక్షతన ఆంధ్రప్రదేశ్ విద్యాశాఖామాత్యులు శ్రీ యం. వి. కృష్ణారావు ప్రారంభోత్సవం జరిపారు.

జిల్లా కలెక్టరు శ్రీ యం. యస్. రాజాజీ సభకు స్వాగతం చెప్పారు. ఉత్సవం కడపటి దినాన 15-10-74 న జరిగిన సభకు అధ్యక్షత వహించిన దేవస్థాన కార్యనిర్వహణాధికారి శ్రీ పి. యస్. రాజగోపాలరాజు తమ ఉపన్యాసంలో, దేవస్థానం విద్యాబోధన విషయంలో వచ్చే గ్రాంట్లకు మించి 40 లక్షల రూపాయలకు పైగా వెచ్చిస్తున్నదని, అయినా, విద్యావిధానంలో ఉన్నత ప్రమాణాలు సాధించేందుకు దేవస్థానం చేసే ప్రయత్నాలు అపోహలకు దారితీస్తున్నవని, ఈ అపోహలు వదలి సరిగా అవగాహనచేసుకొని సహకరించాలని అధ్యాపకవర్గానికీ, విద్యాలయాలకు హాజరు కానందువల్లను, యాజమాన్యానికి విద్యార్థులకు ఘర్షణ ఏర్పడితేను, ఎక్కువగా నష్టపోయేది విద్యార్థులే కనుక, యాజమాన్యంతో సహకరించ వలసిందని విద్యార్థి లోకానికి విజ్ఞప్తి చేశారు.

శ్రీమతి (డా) సరస్వతీ చెన్న కేశవన్, ప్రదర్శన (ఎగ్జిబిషన్) లలో పాల్గొని గెలుపొందిన వారికి, బహుమతి ప్రదానం చేశారు.

రాష్ట్ర విద్యాధికారి శ్రీరామచంద్రన్ తమ ఉపన్యాసంలో, విద్యార్థులకు శాస్త్రీయమైన, క్రియాత్మక

మైన పద్ధతులలో విద్యాబోధన చేయవలసిన ఆవశ్య కతను గూర్చి వివరించారు.

ఈ ప్రదర్శనల నిర్వహణకు, సహాయపడిన దేవస్థానము ఈ సందర్భమున ఒక పుస్తక ప్రదర్శనాన్ని నిర్వహించి, పద్మావతీ వేంకటేశ్వరుల ఫోటోలను సగం వెలకు విద్యాసంస్థల వారికి సమర్పించింది.

జగద్గురు విశ్వేశ్వరతీర్థ స్వామిరాక

ఉడిపి పెజావర్ పీఠాధిపతులు, జగద్గురు శ్రీ విశ్వేశ్వరతీర్థస్వామి, ఇటీవల తమ తిరుపతి పర్యటనలో, భిన్నమార్గాలలో పడిపోతున్న హిందూ సమాజాన్ని సముద్ధరించుకునేందుకు సర్వశక్తులు సమీకరించి, సమష్టిగా ప్రయత్నించ వలసిందిగా సూచించారు.

ఈనాడు హిందూ సమాజోద్ధరణకు జరిగే ప్రయత్నాలు వలలో జిక్కిన పావురాల మాదిరి వ్యక్తిగత ప్రయత్నాలుగా నిలచి, ఫలవంతాలు కాలేక పోయాయని, అవి సమష్టిగా ప్రయత్నించి వలతో సహా ఎలా ఎగిరి పోగల్గినవో, ఆ విధంగానే మనప్రయత్నాలు కూడా సుసంఘటితం కావాలని సూచించారు.

6-10-74 న తిరుపతి త్యాగరాజ మందిరంలో జరిగిన ఈ సభలో శ్రీ పెజావర్‌స్వామి, పాశ్చాత్య సంస్కృతి పట్ల ప్రజల అంధానుకరణను నిరసించి ఈనాడు హిందూసమాజానికి, ఆంతరంగిక భద్రతే కరువైందని అన్నారు.

ఆరోజు ఉదయం స్వామివారు, పలువురు పుర ప్రముఖులు వెంటరాగా, పట్టణంలోని మురికి వాడలను సందర్శించారు.

బ్రహ్మోత్సవం

నారాయణవర గ్రామంలో వెలసిన శ్రీ కల్యాణ వేంకటేశ్వరస్వామి వారి వార్షిక ప్లవోత్సవము (తెప్ప) నారాయణవరగ్రామంలో 25-11-74 నుండి 29-11-74 వరకు జరుగగలదు. ఇందులో మొదటి మూడురోజులు శ్రీరామ, శ్రీకృష్ణస్వామి వారికిని, (వారి వారి దేవేరులతో సహా) ప్లవోత్సవం జరుగుతుంది. మిగిలిన మూడు రోజులు పద్మావతీ సహిత వేంకటేశ్వరస్వామి వారికి ప్లవోత్సవం జరుగుతుంది.

తిరుమల చరిత్రకు, నారాయణవర గ్రామానికి చాలా సన్నిహిత సంబంధం వుంది. సప్తాచలవాసియైన శ్రీ వేంకటేశ్వరస్వామి, ఆకాశరాజుకుమార్తె పద్మావతిని పరిణయమాడిన దివ్యస్థలంగా ఈ క్షేత్రానికి ప్రశస్తి.

వేదనారాయణస్వామి వెలసిన నాగలాపురం నుండి ఈ నారాయణవరం మీదుగా తిరుమలకు సరాసరి బస్సు సౌకర్యం ఉంది.

విజయదశమి కానుక

రేణిగుంట తిరుపతి మధ్యనున్న స్కూటాకార్ సంస్థవారు తమతొలినిర్మాణంకారును 25-10-74 న శ్రీవేంకటేశ్వరస్వామి వారికి సమర్పించారు దేవస్థానం పక్షాన ధర్మకర్తల మండలి అధ్యక్షులు శ్రీ పి అన్నారావు ఈ కారునుస్వీకరించారు.

దీపావళి

— శ్రీ గౌరిపెద్ది రామసుబ్బశర్మ,
తిరుపతి.

ఈ పేరన్నంతనే చిన్నపిల్లలకు పెద్దసంబరము; క్రొత్తఅల్లుండ్లకు దున్నక చల్లక పండేపంట; టపాకాయలంగడ్లవాళ్లకు లాభసాటి బేరము; జవుళీవాళ్లకు ముల్లెమూట; దర్జీవాళ్లకు ముడుపులు చెల్లించే శివరాత్రి; అక్కడిక్కడకేగు వారికి వీథుల్లో పోవడానికి ప్రాణభయము; అన్ని వీథులలో మెరుపులతో సరసాలాడే ఫిరంగిమ్రోతలు; సాధారణకుటుంబాలలోని యింటిపెద్దలపాలికి అప్పిచ్చువారు బలిచక్రవర్తులు; వారికి వడ్డీ లోకపదార్థమేగాదు; ప్రతియింటా పండుగవంటల పరిమళములు; ఓహో! చెప్పవలసిన దేమున్నదిలే యింక.

ఉషః స్నానానంతర మక్కడక్కడ నరకాసుర వధ ఘట్టములు చదివేవారున్నారు. ఈ పండుగంతా నరకాసుర ప్రీత్యర్థమో, నరకాసుర జ్ఞాపకార్థమో, నరకునకు భగవంతుడిచ్చిన వరప్రసాదముగనో చాలమంది భావించుట గలదు.

కానీ, ఈ పర్వమునకు నరకాసురునకు సంబంధము గలదా? లేకున్న నీ ప్రథయెట్లువచ్చినది? దీపావళికి టపాకాయలకు సంబంధమున్నదా? ఆ టపాకాయలంతా నరకునిపై సత్యాకృష్ణులు ప్రయోగించిన బాణజ్యోతులేనా? అను విషయమిందు చర్చనీయము.

ఇక్కడ 'నరక' పదము నరకాసుర వాచకము గాదు. పాపఫలముగ ననుభవించు 'నరకము' నకు వాచకము. ఈ పర్వమునందలి చిత్రచిత్రదీపకల్పనలో టపాకాయ లెప్పుడు స్థానమును సంపాదించుకొన్నవో చెప్పలేము. ఈ నరకచతుర్దశినాడు, నరకమును బాపుకొనుటకై ఉషఃకాలమున మంగళస్నానము; ఆ నీటిని అపామార్గ (ఉత్తరేణి) యనునోషధితో ఆలోడించుటయు, ఆనాడు జీవత్పితృకుడు గూడ నరక నిస్తారణమునకై యమతర్పణము చేయవలయుననియు ధర్మశాస్త్రములు ఘోషించుచున్నవి. నూతన వస్త్రధారణముగూడ, నరక నిరాస సూచకముగ ధర్మశాస్త్రములు ప్రశంసించియున్నవి. ప్రతిమానవునకు ఆయా సంవత్సర సంపాదితనరకము, స్వాతీ నక్షత్రయుక్త ఆశ్వీయుజ కృష్ణచతుర్దశియం దుషఃకాలమంగళస్నాన యమతర్పణములచే నశించి, వాడు పునర్నవీకృతుడౌననియు, అలక్ష్మీనాశనమునకై ఆనాడు సాయంకాలము లక్ష్మీపూజచేసి మంగళ దీపమాలిక లుంచవలె ననియు ధర్మశాస్త్రపద్ధతి. ఈ విషయము లన్నియు నేడు కేవలము పంచాంగము లందు మాత్రము వ్రాతలో గన్పడు చున్నవి. ఆచారము నందు పై పేర్కొన్న సంబరాలు, టపాకాయలు మాత్రమే మిగిలినవి.

ఇట్లుగాక పై పేర్కొన్నట్లు నరకాసుర ప్రీతియో జ్ఞాపకమో వానికిచ్చిన వరప్రసాదమో యనుకొనుటకు, ఏ పురాణము, ధర్మశాస్త్రముగూడ నాధారముగలేవు. ఇంతకూ వీని ప్రీతియో, జ్ఞాపకమో, వీనికిచ్చిన వరప్రసాదమో యనుకొనుటకు, స్వామియొడిలోనే, ఏ యాయుధములచేతను గాక స్వామినఖములచేతనే మరణమును సంపాదించుకొన్న హిరణ్యకశిపునికంటె వీడేమి గొప్ప; రామ రావణుల కడపటిదినము యుద్ధములో "జేతవ్య

మితికాకుత్థ్సః మర్తవ్యమితిరావణః ” అని యాది కవిచే పరమ పరోక్షభక్తునుగ పేర్కొనబడిన రావణునికంటె వీడేమిగొప్ప; శ్రీకృష్ణుని చక్రము చేత తెగి తనతేజమును కృష్ణునితేజమునందెలయింప చేసిన శిశుపాలుని కంటె వీడేమి గొప్పయని, వీని ప్రీతినో జ్ఞాపకమునో వరప్రసాదమునో లోకము పాటింపవలెను? కాదన్నచో, శ్రీహరి వరాహావతార సందర్భమున ఆస్వామి కరస్పర్శచే భూదేవికి పుట్టినవాడు వీడు. హిరణ్యాక్షవధానంతరము గూడ ఉడుగని కోపముతో స్వామి భూమిని పైకెత్తెను; ఆయాగ్రహసమయస్పర్శచే పుట్టిన వీనికి అవలక్షణ ములే గలిగి, ఆహరి చేతనే సమసినాడు.

ఈ నరకాసుర వధ కథను చెప్పిన పురాణ ములు ప్రధానముగ మూడు. 1. విష్ణుపురాణము 2. భాగవతము 3. హరివంశము. అందు విష్ణుపురాణ ములో నరకాసురవధానంతరము భూదేవి, నర కునిచే హరింపబడిన అదితి కుండలములను గైకొని స్వామినిచేరి, “యదాహముద్ధృతా నాథ త్వయా సూకరమూర్తినా। త్వత్స్పర్శ సంభవః పుత్రస్త దాఽయ మయ్యజాయత ॥ పం—23. సోఽయం త్వయైవ దత్తోమే త్వయైవ వినిపాతితః। గృహాణ కుండలేచేమే పాలయాస్యచ సంతతిమ్ ॥ పం—24. అని నిర్దాక్షిణ్యముగచెప్పి, వీనికొడుకు భగదత్తుడు న్నాడు; వానినికాపాడుమని వేడుకొన్నది. తరువాతి రెండుగ్రంథములునంతే. కావున నరకునిప్రీతి, నర కుని జ్ఞాపకము, నరకునికిచ్చినవరప్రసాద మిత్యాదు లేమీ యెక్కడనూ లేవు; అవికారణముగ నీపండుగ వానికి సంబంధించినదిగాదు. ఇందలి ‘నరక’ పదము భ్రాంతిని గల్గించినది; చిత్రచిత్రదీపస్థాన మున టపాకాయలు నిలిచినవంతే.

మరి నేను చెప్పిన ‘నరక’ (పాపఫల) ప్రాయశ్చిత్తముగ ఆశ్వయుజ కృష్ణచతుర్దశియం దుషః కాలమున స్నానము, యమతర్పణమును, అలక్ష్మీనిస్సరణ సూచకముగ లక్ష్మీపూజ దీపమాలిక లుంచవలెనుటకు :—

1. “ఆశ్వయుక్కృష్ణ పక్షస్య చతుర్దశ్యాంవిధూదయే తిల తైలేన కర్తవ్యం స్నానం నరకభీరుణా”
2. ‘కర్తవ్యం మంగళస్నానంనరైర్నిరయభీరుభిః’
3. చతుర్దశీచాశ్వయుజశ్చ కృష్ణా స్వాత్యృక్ష యుక్తాచ భవేత్ప్రభాతే। స్నానం సమభ్యజ్య నరైస్తు కార్యంసుగంధి తైలేన విభూతికామైః”
4. “ఆశ్వినస్యాఽసితే పక్షే చతుర్దశ్యాం విధూదయే। కర్తవ్యం తిలతైలేన నరైర్నిరయ భీరుభిః”

ఇత్యాదులు కొల్లలుగ ప్రమాణింపవచ్చును. మరియు

“తైలే లక్ష్మీర్జలే గంగా దీపావళ్యాం తథావసేత్”
“అపామార్గం భ్రామయిత్వా” “యః కుర్యా ద్యమతర్పణమ్”

ఇత్యాది స్మృతి వాక్యములును లేకపోలేదు. ఆశ్వీన కృష్ణ చతుర్దశి, అమావాస్య, కార్తిక ప్రతి పత్తు ఈ మూడింటికి కలిపియే దీపావళి యని నామ కరణమట, “దీపావళీతి సంజ్ఞం స్యా ద్భూతాది— త్రిదినం క్రమాత్” అని ప్రమాణము.

ఈ నరక చతుర్దశినాడు ఉషఃకాలమున మంగళ స్నానము, ఆనాటి పగలు యమతర్పణము, ఆనాటి భోజనములో మినప ఆకుకూర, ఆ ప్రదోషమునందు లక్ష్మీపూజ దీపములు చిత్ర విచిత్రములుగ నుంచుట యనునవి ప్రధానములు ఈ చతుర్దశీ అమావాస్యల

యందు ప్రదోషసమయమున కొఱవికట్టెంతో తమ పితృదేవతలకు మార్గదర్శనము చేయవలయునని యున్నది. పితృపక్షమున వచ్చిన పితరులు, మనము చేసిన శ్రాద్ధతర్పణాదులచే తృప్తులై వృశ్చికమాసము వచ్చినచో వారు మరల యమలోకమున నుండ వలయును గాన పైకి ప్రయాణమగుదురు. అట్టి తరి పితృ ప్రీతికరములైన తులామాస కృష్ణ చతుర్దశీ అమావాస్యలందు వారికి మార్గదర్శనార్థమై కొరవులు త్రిప్పి చూపవలెను. యమతర్పణమునకు మంత్రము:—

"యమాయ ధర్మరాజాయ మృత్యవే చాంతకాయచ
వైవస్వతాయ కాలాయ సర్వభూతక్షయాయచ ॥
ఔదుంబరాయ దధ్నాయ నీలాయ పరమేష్ఠినే
వృకోదరాయ చిత్రాయ చిత్రగుప్తాయవై నమః ॥"

ఈ పదునాల్గు పేర్లతో ఒక్కొక్కదానికి మూడేసి దోసిళ్ళ వంతున నూగులుచేర్చి సవ్యముగనే తర్పణము చేయవలయును. యముడు ప్రేతాధిపతి గాన నూగులు. దేవత గావున సవ్యముగను తర్పణము చేయవలయును. తండ్రి బ్రతికియున్న వారు గూడ యమ—భీష్మ తర్పణములు చేయవచ్చును. చేయవలెను.

"జీవత్పితాఽపి వా కుర్యాత్తర్పణం యమ భీష్మయోః" అని ప్రమాణము.

పైమూడు దినములందును ప్రదోష (సాయం) సమయములందు "దీపవృక్షాశ్చ కర్తవ్యాశ్శక్త్యా దేవ గృహేషుచ"

అనియున్నది అందువలననే యిది దీపావళి.

ఈ నాటికిని ఘూర్జర రాష్ట్రమునందు లక్ష్మీపూజ, కొంత దక్షిణాదిన కొఱవులు చూపుట, ఆంధ్రదేశమందచ్చటచ్చట యమతర్పణము నుండుట గమనింప దగిన విషయములను కొందును.

కాలముమారి దీపములకు కొరవులకు బదులుగ టపాకాయలు, దేవతా పితృతిథికి బదులు కేవలము పండుగ దినముగ, పండుగైనందున అల్లుండ్లకధికారము మొదలగునవి సిద్ధించినవి. మనమంతా హిందువులమే.

కాశ్యప జ్ఞానకాండః

— శ్రీమాన్ ఆర్. పార్థసారథి అయ్యంగార్

(గతసంచిక తరువాయి)

అథ ఏకాశీతితమోఽధ్యాయః

నారసింహః—అథ నారసింహశ్చ గిరిజః స్థూణజశ్చేతి ద్వివిధో భవతి. ధర్మతపఃక్షయకరస్య హిరణ్యకశిపోః వధార్థం నారసింహరూపీ గిరేః ప్రాదురభూత్. స గిరిజో నారసింహః. తం దైత్యవధం దృష్ట్వాదేవాః దేవేశస్య 'అహోబల' మిత్యూచుః. తస్మాదహోబల మిత్యేనం ప్రశంసన్తి. తద్దేవస్య ముఖం సింహస్యేవ కేసర సటామండలసహితం చతుర్దంష్ట్రం కరాలం వివృతాస్యం సింహస్యేవ కంఠం చ, నరస్యేవ అన్యద్రూపమ్. భుజాశ్చత్వారః, ద్వౌశంఖ చక్రధరౌ, దక్షిణోఽన్యోదానకరః, వామోఽపి తదూరౌ న్యస్తశ్చ. ఏవం దేవేశం శంఖకున్దేన్దు ధవలం కిరీటమకుటాద్యాభరణయుతం సింహాసనే సుఖాసనేన వీరాసనేన వా సమాసీనం దేవీభ్యాం సహితం రహితం వా కారయిత్వా తత్పృష్ఠపార్శ్వే అనన్తస్య సప్తభిః పంచభిర్వా ఫణైః ఛాదితమౌలిం చతుర్భుజం ద్వాభ్యాం చక్రశంఖధరమన్యాభ్యాం స్వకర్ణౌస్పృశన్తం అనిరుద్ధం అథవా వినా తద్ధైవానన్తఫణైశ్చ ఛాదితమౌలిం నారసింహ దేవం కారయిత్వా

తా॥ నరసింహావతారము గిరిజము స్థూణజమునని ద్వివిధమగుచున్నది. ధర్మ తపః క్షయకారుడగు హిరణ్యకశిపుని వధించుటకై భగవానుడు గిరినుండి యవతరించెను. కావున గిరిజ నారసింహుడని వ్యవహరింపబడును. ఆతడు హిరణ్యకశిపుని సంహరించి నప్పుడు సేవించిన దేవతలు ఆశ్చర్యచకితులై 'యేమిబల' మని యనుకొనిరి. దానిచే ఈయనను అహోబలమని కూడ వ్యవహరింతురు. నారసింహుని ముఖము సింహముఖము వలె కేసరసటామండల సహితమై, నాలుగు కరాలదంష్ట్రములు తెరచిననోరు సింహమువలె కంఠముకలిగి, తక్కిన అవయవములు నరునికివలె ఉండును. భుజములు నాలుగు; రెంటిలో శంఖచక్రములు, క్రింది భుజములలో కుడిచేయి అభయదానమిచ్చునదియు, రెండవది ఊరువులందుంచబడినదియునగును. ఇట్టి మూర్తి శంఖకుందేందు ధవలవర్ణము కలిగి, కిరీటామకుటాద్యాభరణములతో కూడియుండి, సింహాసనమందు సుఖాసనముగనో వీరాసనముగనో శ్రీ భూదేవులతోకూడిగాని దేవేరులు లేకుండగాని ఆసీనుడై యుండును. దేవుని పృష్ఠభాగమందు యేడు లేక ఐదు పడగలతో ఛాదితమగు శిరముగల్గి చతుర్భుజములలో రెంటిచే చక్రశంఖములను, మిగిలిన రెంటితో తన కర్ణములను స్పృశించునట్లు అనిరుద్ధమూర్తినిగాని, అనిరుద్ధమూర్తిలేని పక్షములో సప్తపంచఫణములతో కప్పబడిన శిరసు కలిగినట్లుగా నారసింహునేగాని చేయవలెను.

సింహాసనాదధస్తాత్ దక్షిణతః తథావర్ధమానం నవతాలమానేన బ్రహ్మాణం చతుర్భుజం ద్వాభ్యామక్షమాలాకుండికాధర మన్యాభ్యాం ప్రాంజలీకృతం అభయకట్యవలంబనకృతం వా జటామకుటయుతం, వామే చ తథా వర్ధమానమీశం చతుర్భుజం ద్వాభ్యామక్షమాలా పరశు ధరం అన్యాభ్యాం ప్రాంజలీకృతం వా అభయకట్యవలంబనకృతం జటామకుటయుతం పూజకౌ యజ్ఞతీర్థౌ చ పూర్వవత్.

తా॥ సింహాసనమునకు క్రింది భాగమునందు నవతాలమానముచే బ్రహ్మను దక్షిణమందును, ఈశుని వామభాగమందును చేయనలెను. చతుర్భుజములలో రెంటియందు అక్షమాలాకమండలములు, తక్కిన రెంటితో ప్రాంజలియుతముగగాని అభయకట్య వలంబితములుగా గాని, బ్రహ్మను, ఈశ్వరుని చతుర్భుజముల రెంటిలో అక్షమాలను పరశును, మిగిలినవాటితో ప్రాంజలిగనో అభయకట్యవలంబితములుగను జటామకుటయుతునిగను చేయునది, యజ్ఞతీర్థులను పూజకులను పూర్వమువలెనే చేయునది.

ఏవం మార్కండేయభృగూ వాహనం సామవేదం శ్యామవర్ణం శైషికం రక్తాభం ఖూతీశం చ తత్ స్థానే కారయేత్. ఏవం గిరిజం నారసింహం శత్రువస్యు విజయార్థీ పరాజితత్వ సర్వోపద్రవనాశ కామో వా పర్వతాకృతికే శ్రీప్రతిష్ఠితకే నన్ద్యావర్తకే సర్వతోభద్రకే స్వస్తికే వా విమానే తదుపరితలే ప్రతిష్ఠాప్యార్చయేత్.

తా॥ మార్కండేయ భృగువులను పూజకమునులుగను, సామవేదమును వాహనముగను, శ్యామవర్ణముగా శైషికుని, రక్తవర్ణముగ ఖూతీశునిచేయుచది. వారి వారి స్థలము లందు ప్రతిష్ఠించునది. ఇట్లు గిరిజ నారసింహమూర్తిని శత్రువిజయము నర్థించువారును పరాజితత్వమునొంది, అట్లు సర్వోపద్రవములు నశించి పోవలయునని కాంక్షించెడి వారును, ఎవ్వరైనను పర్వతాకృతికము శ్రీప్రతిష్ఠితకము నన్ద్యావర్తము సర్వతోభద్రమునను విమానములలో నొకదానియందు ఊర్ధ్వతలమందు ప్రతిష్ఠింపజేసి అర్చించవగును.*

జగతామిన్ద్రాది దేవానాం చ పీడాకరహిరణ్యవధార్థం భక్తరక్షణార్థంచస్తూణాదావిరభూత్ స్థూణజో నారసింహః. తత్కాలేచ హిరణ్యవధం దృష్ట్వా దేవేశస్య దేవా "మహాబల"మిత్యూచుః. తస్మాత్ మహాబల మిత్యేనం ప్రశంసన్తి.

తా॥ జగములన్నిటికిని అట్లే ఇంద్రాదిదేవతలకు పీడాకరుడగు హిరణ్యుని సంహరించుటకును, భక్తుని రక్షించుటకును భగవానుడు స్తంభమునుంచి ఆవిర్భవించెను. ఆ సమయమందు దర్శించిన దేవతలు 'బలేబలము' అని కొనియాడిరి. ఆ కారణముచేత నీ నారసింహుని 'మహాబలుడ'నియు చెప్పుదురు.

ఉపధానరహితే సింహాసనే సమాసీనస్య అతితీక్ష్ణనఖయుత దీర్ఘపాణియుతాః భుజాశ్చత్వారః, ద్వౌ చక్రశంఖధరౌ వినా వాపి. తదా ఉద్ధృతో దక్షిణః. అన్యః దానకరః. వామః ప్రబద్ధః తదూరౌ న్యస్తః. ముఖమన్యద్రూపం చ పూర్వవత్. మహాకోపయుతం దేవం, తన్మకుటోపరి ఛత్రం రక్తవర్ణం, భిత్తిపార్శ్వే పూర్వవచ్చామర ధరౌ కిష్కింధ సుందరౌచ కారయిత్వా సింహాసనా దధస్తాత్ దక్షిణ వామయోశ్చ 'ప్రభో! కోపముపసంహర' ఇతి దేవేశముద్వీక్ష్య వన్దమానౌ బ్రహ్మేశ్వరౌ చ పూర్వవత్ కారయిత్వా, దక్షిణే ప్రాంజలీకృతాం శ్రియం దేవీం, వనమానం ద్విహస్తం ప్రహ్లాదంచ వామే, పూర్వవత్ తత్తత్ స్థానే అన్య పరివారాంశ్చ కారయేత్.

తా॥ ఉపధానహీనమగు సింహాసనము నందాసీనుడగు నారసింహునకు అతి తీక్ష్ణములగు నఖములు కలిగిన చేతులుగల నాల్గు బాహువులు, వానిలో రెండు చక్ర శంఖములు ధరించినవై యుండును. శంఖ చక్రములు లేని పక్షముకూడ ఉన్నది. ఆ పక్షములో దక్షిణ భుజము ఉద్ధృతముగను దానకరముగ నుండును. వామకరము బాచబడి, ఊరుప్రదేశమున నుంచబడును. ముఖము ఇతర రూపము అంతయు వెనుక చెప్పిన గిరిజ నరసింహుని రూపమువలె నుండును. మహా కోపముతో కూడిన రూపము, కిరీటముపైన రక్త వర్ణమగు ఛత్రము, భిత్తి పార్శ్వమందు చామరములను ధరించిన కిష్కింధ సుందరులను చేయవలెను. సింహాసనము క్రింది భాగమున దక్షిణ వామపార్శ్వములందు 'ప్రభో! కోపము నుపసంహరించుము' అని ప్రార్థించుచు భగవానుని ముఖమండలమును చూచుచున్నట్లు బ్రహ్మరుద్రులను పూర్వమువలె చేయునది. అట్లే దక్షిణ పార్శ్వమందు ప్రాంజలీకృత హస్తములతోకూడిన శ్రీదేవిని, వామపార్శ్వమందు ద్విహస్తుడై నమస్కారము చేయుచున్న ప్రహ్లాదుని చేసి, పూర్వము చెప్పిన యితర పరివార దేవతలను ఆయా స్థానములందు నిర్మించునది.

అథవా శ్రీదేవీం ప్రహ్లాద నారద లోక పాలాన్ భిత్తౌ సముల్లిఖేత్. ఏవం స్థూణజం నారసింహం అధివ్యాధి భీతి వినాశార్థీ జయ కీర్త్యాయుష్యకామః వా మహాపద్మే స్వస్తికే పద్మభద్రకే వా విమానే తదుపరితలే ప్రతిష్ఠాప్యార్చయేత్,

తా॥ అట్లుకాక శ్రీదేవిని ప్రహ్లాద నారదలోకపాలురను భిత్తియందు లిఖియించవచ్చును. ఈ విధమైన స్థూణజ

* గమనిక :— (ప్రథమ ముద్రణమందు ఇంతటితో 80 అధ్యాయము ముగిసినది)

నారసింహమూర్తిని ఆధివ్యాధిభయ నాశమును కోరు వాడును, జయము కీర్తి ఆయుష్యములను కోరువాడును, ఎవ్వరైనను మహాపద్మము స్వస్తికము పద్మ భద్రకము ఈ విమానములందు ఊర్ధ్వతలమందు ప్రతిష్ఠింపించి అర్చించునది.

ఏతయోః నారసింహయోః ఆహవనీయే ప్రధానాగ్నౌ హౌత్ర ప్రశంసనమావాహనాదీని చ కుర్యాత్. 'అహో బలం సర్వబలం బలాతిబల మనన్తబల' మితి గిరిజం పురా బ్రహ్మా సమర్చయత్. 'సుధృతిం సర్వాధారం కామబల మమోఘజేతారం' ఇత్యేనం రుద్రః. 'కర్మ బలం అనాథబల మనన్తబలం అచిన్త్యబల మర్దనం 'ఇతీ న్ద్రః, అన్యే మునయః అభ్యపూజయన్. తస్మాదేతైః ద్వాదశ నామభిః గిరిజ నారసింహస్యావాహనాదీని.

తా॥ ఉభయ నారసింహులకు ఆహవనీయము ప్రధా నాగ్ని యగును. దీనియందు హౌత్రప్రశంస నావాహనా దుల చేయునది బ్రహ్మరుద్రేంద్రులు వీరిని స్తుతించిన చతుర్నామములు పండ్రెండు సంఖ్యచే ఆవాహనము విహితము.

'నారసింహం తపోనాథం మహావిష్ణుం మహాబల మనన్తబల' మితి స్థూణజం సర్వేఽభ్యపూజయన్. తస్మాదేతైః పంచనామభిః స్థూణజ నారసింహస్యావాహ నాదీని. బ్రహ్మేశానిరుద్ధ శ్రీనారదయజ్ఞ తీర్థలోకపాలాద్యన్య పరివారదేవానాం పూర్వవత్.

తా॥ నారసింహునకైదు నామమంత్రములు చెప్పబడి నవి. బ్రహ్మ, రుద్ర అనిరుద్ధ శ్రీనారదయజ్ఞ తీర్థలోక పాలాదులు అన్యపరివార దేవతలకావాహనాదులు పూర్వము చెప్పబడినవి.

'ప్రహ్లాదం దైత్యపతిం విష్ణుభక్తం మహామతి' మితి ప్రహ్లాదస్య 'సామవేదం శాన్తిం సుఖం గురుపూర్వంఉదార ధియ' మితి సామవేదస్య 'భూతీశం దివ్యరాశిం సర్వలోక సుఖావహం సర్వవిఘ్నవినాశన' మితి భూతీశస్య ఆ వాహనాదీని. పారమాత్మిక మన్త్రేషు 'యోవాన్నృసింహ' ఇత్యష్టాధిక శతమావర్త్య జుహుయాత్. అన్యాని పూర్వ వత్. హవిర్నివేదనే బలిదానే చ పాయసం శ్రేష్ఠమితి విశేషః.

ఇత్యార్షే శ్రీవైఖానసే భగవచ్ఛాస్త్రే కశ్యపప్రోక్తే జ్ఞానకాండే నారసింహ విధి ప్రతిష్ఠాక్రమలక్షణం నామ ఏకాశీతితమోఽధ్యాయః

తా॥ ప్రహ్లాదుడు సామవేదము భూతీశుల చతుర్నామ మంత్రము లిందు చెప్పబడినవి. పారమాత్మిక మందలి 'యోవాన్నృసింహ' మంత్రమొక్కదానిని అష్టోత్తరము ఆ వృత్తిచేసి, హోమము చేయునది. ఇతరకలాపమంతయు పూర్వమునందువలె నిర్వర్తించవలయును. హవిర్ని వేదనమునందుగాని బలిదానమునందుగాని పాయసము ఉత్తమము. (సశేషము)

ఇది యెనుబది ఒకటవ అధ్యాయము

చందాదారులకు విజ్ఞప్తి

సప్తగిరి మాసపత్రిక సంవత్సరము చందా రు. 5/-

చందాదారుల చందానంబరులు మార్చబడినవి. చందాదారులు తమ జర్నలుకు చుట్టబడిన అడ్రసు రేపరుపైగల చందా నెంబరు తమ కొత్త నెంబరుగా గుర్తించవలయును. ఉత్తరప్రత్యుత్తరములలో తమ కొత్త నెంబరు తప్పక గుర్తింపవలయునని మనవి.

సప్తగిరి మాసపత్రిక చందాదారులలో ఈదిగువ పేర్కొన్నసంఖ్య వారి చందా 30-11-74 తేదికి అంతమగును. చందాదారులు ఈ విషయమును గమనించి M. O. ద్వారా దిగువ పేర్కొనిన ప్రకారము, మనియార్డరు కూపనునందు తమచందా సంఖ్య పూర్తివిలాసమును పేర్కొని, త్వరలో చందా పంపనియెడల ఆ తేదీ దరిమిలా పత్రిక పంపబడదు.

46	346	735	1203	1939	1960	1980	2000	2021	2041	2064
71	352	740	1353	1940	1961	1981	2001	2022	2042	2065
137	354	741	1385	1941	1962	1982	2002	2023	2043	2066
141	360	747	1392	1942	1963	1983	2003	2024	2044	2067
148	389	765	1441	1943	1964	1984	2005	2025	2045	2068
189	393	791	1918	1944	1965	1985	2006	2026	2046	2069
190	405	793	1921	1945	1966	1986	2007	2027	2047	2070
193	469	800	1923	1946	1967	1987	2008	2028	2048	2071
207	476	901	1925	1947	1968	1988	2009	2029	2049	2072
221	478	906	1926	1948	1969	1899	2010	2030	2050	2073
246	486	913	1927	1949	1970	1990	2011	2031	2051	2074
252	505	927	1928	1950	1971	1991	2012	2032	2052	2075
268	537	930	1929	1951	1972	1992	2013	2033	3053	2076
293	581	1014	1930	1952	1973	1993	2014	2034	2054	2091
303	592	1048	1931	1953	1974	1994	2015	2035	2055	2131
304	600	1088	1933	1954	1975	1995	2016	2036	2056	2132
309	652	1093	1934	1955	1976	1996	2017	2037	2057	2134
311	674	1116	1936	1956	1977	1997	2018	2038	2059	2135
312	679	1124	1937	1958	1978	1998	2019	2039	2060	2140
329	724	1197	1938	1959	1979	1999	2020	2040	2061	

రు. పై

5-00

మాసపత్రికకు సంబంధించిన చందాసొమ్మును మనియార్డరుల రూపమున 'సంపాదకుడు టి. టి. దేవస్థానం, తిరుపతి,' అను చిరునామాకే పంపవలయును చెక్కులు అంగీకరింపబడవు. ఇతర చిరునామాలకు చెల్లించబడు సొమ్ము విషయమున జరుగగల జాప్యమునకు పత్రిక కార్యాలయము ఎంతమాత్రమును బాధ్యత వహించదని గమనింప ప్రార్థన.

సంపాదకుడు.

ఆదికాలపు కొన్ని వైష్ణవ మత తత్త్వ పరిస్థితులు

(గతసంచిక తరువాయి)

— శ్రీ డి. సత్యనారాయణ
తిరుపతి

కొన్ని వైష్ణవ మత పూర్వదర్శనములు — అవస్థలు

పురాణములు:— శ్రీ భాగవత పురాణముకూడ యతుల తెగను 8 ఎనిమిది విభాగములు చేసి చెప్పును. అందులో వైఖానసులు ఒక విభాగముగ జెప్పబడిరి.[81] దీనిపై వ్యాఖ్యాత శ్రీధరాచార్యులును ఈ వైఖానస శబ్దమును ప్రత్యేక వైష్ణవ యతులను గూర్చి చెప్పినట్లెక్కడను సూచింపలేదు.[82] తమ కొఱకై యేదియు వండుకొనని వనవాసుల తెగకు చేర్చబడిరి. భాగవత పురాణములలో మఱొక శ్లోకమున వైఖానస శబ్దమును పవిత్రమశాఖా విభాగమగు వైష్ణవ వర్గమున చెప్పబడెను.[83] భాగవత పురాణ వ్యాఖ్యాత శ్రీధరుడు దానిపై వివరించుచు వైఖానసులు కఠినవ్రతా చరణమునకు అలవాటు పడిన వనవాస తపస్వులని చెప్పెను. అవరోహణ క్రమములో ఈ తెగలో మొదట పేర్కొనబడినది ఆటంకములకు, అవాంతరములకు లొంగని అదభ్యశాఖ[84]

భాగవతపురాణము యోగులచే సామాన్యముగా ఆచరింపబడు కఠినవ్రతములబట్టి ఆవర్గమును ఇట్లు వర్గీకరించి చెప్పును. (a) ఫలమూలములను మాత్రము తినువారు. (b) ఎండుటాకులపైననే అధారపడి జీవించువారు (c) కొన్ని పక్షములు నీరు మాత్రమే త్రాగుచు, కడపట (d) వాయుభక్షకులుగా శ్వాసకార్యము మాత్రము చేయుచు అంతిమదశకు పూర్వము తీక్ష్ణమగు గ్రీష్మ తపమున పంచాగ్ని మధ్య నిలచుచు, అంత్యమున శీతకాలమున కంఠదఘ్నమగు నీట నిలువువారు.[85]

విష్ణుపురాణము

విష్ణుపురాణము కూడ వైఖానస శబ్దమును పరిపూర్ణ శ్రమణదశ పొందక యున్నట్టి వృత్తిగల వ్యక్తికి నుపయోగించినది.[86] వైష్ణవకూట చంద్రిక యను వ్యాఖ్యానమునందు పైశ్లోకమును వివరించుచు వైఖానసుడు ఒక సామాన్య మేకాంతవిరాగియను చెప్పుచు దానిని గురించి

---

81. వైఖానస వాలఖిల్యౌ దుమ్బరాః ఫేనపాః వనే। న్యాసే కుటీచక పూర్వం వహ్వోదో హంస విష్క్రియౌ॥
భాగవత III 12—43

82. వనేస్థితాశ్చత్వారః। తత్ర వైఖానసాః అకృష్టపచ్య వృత్తయః॥
భాగవతముపై శ్రీధర వ్యాఖ్యాత III 12—43

83. తత్రాప్యదాభ్యనియమో వైఖానససుసమ్మతే। ఆరబ్ధ ఉగ్రతపసి యథా స్వవిజయే పురా॥
భాగవతము IV 23—3

84. వైఖానసా వానప్రస్థానాం సుసమ్మతే। ఉగ్రేతపస్యారబ్ధే ప్రవర్తః క్రమాన్నసిద్ధేన॥
భాగవతము శ్రీధర పండితుడు IV 23—3

85. కన్దమూల ఫలాహారః శుష్కపర్ణాశనోక్వచిత్, అబ్భక్షః కతిచిత్ పక్షాన్ వాయుభక్ష స్తతః పరమ్।
గ్రీష్మేపంచాతపా వీరో వర్షాస్వాసారషాణ్మునిః, ఆకణ్ఠమగ్నః శిశిర ఉదకే స్థండిలే శయః॥
భాగవతము IV 23—5—6

86. వైఖానసం వాసి భవేత్పరివ్రా డథవేచ్ఛయా। పూర్వసంకల్పితం యాదృక్ తాదృక్ కుర్యాన్నరాధిప॥
విష్ణుపురాణ III 10—15

యితరులకు ప్రత్యేక విశేషార్థమున్నట్టు తెలుపు ఎట్టి యర్థమును వివరించలేదు. విష్ణుపురాణము (IV. 2. 130.) అందు మరల ఈ వైఖానస శబ్దము నుపయోగించి యీ దశలోని జీవితమునకు కొన్ని విధ్యుక్తధర్మ సమూహము నంటకట్టినది వ్యాఖ్యానమున నేమియు చెప్పలేదు.

వాయుపురాణము

వాయుపురాణముకూడ వైఖానసుని అడవులందు వ్రతము లాచరించు నొక ఏకాంత విరాగిగా వర్ణించుచున్నది. [88] బ్రహ్మాండపురాణము వాయుపురాణము దీనినే పునరుక్తి చేయుచున్నవి.

స్వర్ణమయ యజ్ఞశాలను దురాక్రమణ చేసిన కారణమున పురూరవచక్రవర్తి చంపబడెను. ఇతని కుమారుడు నహుషుడు తండ్రి యాస్థానమున రాజయ్యెను అతడు మతపురోభివృద్ధి కొఱకు ఒకయజ్ఞమును ప్రారంభించెను. అందు పాల్గొని ప్రకాశించిన వారిలో వైఖానసులు, వాలఖిల్యులు, మరీచకులు మొదలగు వారుండిరి.

దేవీ భాగవతము

దేవీ భాగవతమున నొక్కచోట నీ వైఖానస శబ్దము సకృత్తుగ నుపయోగింపబడి శాక్తసంస్థకు విరుద్ధమగు నొక నిరిష విశేషార్థముతో జెప్పబడెను.

బ్రహ్మాండ పురాణము

బ్రహ్మాండ పురాణము వైఖానసులకు ఒక యుదార స్థానము నొసంగినది: వైఖానసులు ఇతర భిక్షుక శాఖలవలె సాహచర్యముచే ఇతర సమాన దోషభూయిష్ఠమగు అవగుణములకు చిక్కనివారు. వైఖానసుడు పదవవంతు గౌరవపాత్రులలో నొకడు [91] (చూ. 45)

బలాత్కారముగ సువర్ణయజ్ఞవాటమును గ్రహించి నందుకు మునులచే చంపబడిన పురూరవుని కుమారుడును, నహుషుని చేయు యజ్ఞవర్ధనమున యజ్ఞమును దర్శింప వచ్చినవారిలో వైఖానసులు నుండిరని తెలువబడెను. [92]

బ్రహ్మాండపురాణమును వాయుపురాణపు 59.-24 [93] న చెప్పబడిన దానినే ఉద్ధరించి చెప్పును. ఈ విషయము ఆ శ్లోకము పురాతనమై యీ రెండు పురాణములును ఒకే మూలమునుండి గ్రహించినట్లు కనబడుచున్నది.

వైఖానసశాఖకు చేరిన యనేకులపేర్లు జన్మక్రమమున వ్రాయబడినవికాని మరీచి, అత్రిపేర్లు మాత్రము తదనంతరము వచ్చి బ్రహ్మాండ పురాణ III. 1. 43. మఱియు III. 1. 44. ల బ్రహ్మ కుమారుడు మరీచి యనియు చెప్పబడెను. మరీచి, భార్గవ, అంగిరస, పౌలస్త్య, పులహ, వశిష్ట, అత్రేయ యని 7 ఏడు పేర్లు పఠింపబడియున్నవి. [94]

---

87. తత్రాప్యను దినం వైఖానస నిష్పాద్యమశేషక్రియా కలాపం నిష్పాద్య క్షతసకలపాపః.
పరిపక్వ మనోవృత్తి రాత్మన్యగ్నీన్ సమారోప్య భిక్షురభవత్। విష్ణుపురాణ IV 2—13

88. సాధనాత్తపసోఽరణ్యే సాధు వైఖానసస్మృతః। యతమానో యతిస్సాధు స్మృతో యోగస్య సాధనాత్ ॥
వాయుపురాణ 59-24

89. వైఖానసైః ప్రియసఖైః వాలఖిల్యైర్మరీచికైః। అన్యైశ్చ ముని భిర్జుష్టం సూర్య వైశ్వానర ప్రభైః ॥

90. తప్త ముద్రాంకితా యేచ వైఖానస మతానుగాః। దేవి భాగవత X 1. 31

91. సేవకః పురసంస్థశ్చ కుగ్రామస్థోఽభిశస్తకః వైద్యో వైఖానసః శైవో నారీజీవోఽన్న విక్రయీ ॥
బ్రహ్మాండ పురాణ IV 8—44

92. విశ్వం సిసృక్షమాణానాం పురా విశ్వసృజామివ। వైఖానసైః ప్రియసఖైర్వాలఖిల్యైః మరీచిభిః. బ్రహ్మాండ 1. 2. 27

93. 88 వ సూచికలో చెప్పబడిన శ్లోకము (Verse given in foot note No. 88)

94. మరీచిర్భార్గవ శ్చైవ తథైవాంగిరసోఽపరే పౌలస్త్యః పౌలహశ్చైవ వశిష్ఠశ్చైవ విశ్రుతాః। III 1—50
అత్రేయాశ్చగణాం ప్రోక్తాః లోకవర్ధనాః ॥ III 1—51

బ్రహ్మాండ పురాణము వైఖానసుల మూలచరిత్రను గుఱించి చెప్పును. యజ్ఞ భస్మమునుండి యనేక మహర్షుల తెగలు ఉద్భవించిరి. వారిలో వైఖానసతెగ యొకటి. వైఖానసులు కఠినవ్రతాచార సంపద గలిగి వేదవిజ్ఞానము ననుసరించి యుండిరి.[95] బ్రహ్మాండ పురాణము IV 8. 44 నందు వైఖానసుల గుఱించిన సందర్భమును గలదు. ఇచ్చట ఈ శబ్దమును ఒక వీర వైష్ణవశాఖకు చెందిన యర్థమున నుపయోగింపబడెను. బ్రహ్మాండ పురాణమున ఈ శబ్దము యజ్ఞభస్మముపై వ్యపోహిసీ స్థానమున పుట్టిన భగవత్ప్రచారకులు అను అర్థమున కూడ ఉపయోగింపబడినది.

మత్స్యపురాణము

మత్స్యపురాణము మలయ పర్వతములమీద తమ భార్యలతో నుండి వైఖానస స్మృతి ప్రకారము కఠిన తపోనియమముల చేబట్టియుండిన తెగజనులను చెప్పును. ఏతద్విషయము వైఖానస జాతి జనులకు ఒక ప్రత్యేక, లేక విశిష ధర్మశాస్త్రముండెననియు, వారు తమభార్యలతో గూడి జీవించిరనియు సూచించును.[96]

మత్స్యపురాణము వైఖానస శబ్దమును మఱియొక సందర్భమున నిర్వచించెను. ఇది వాయుపురాణముచే 59_24 లో చెల్పబడిన భావమునే తాల్చియు కొంత మట్టు పాఠభేదముకలది.[97] మత్స్యపురాణముకూడ వైఖానస తపస్విదశసా మాన్యసాధుదశకంటె యున్నతమైన దిగా విశదీకరించును. సాధు తపస్వి యోగ సంబంధ వ్రతములను ధ్యానమును చేబట్టును. అయితే వైఖానసుడు యోగమున సాధకుడై పూర్ణసిద్ధిని పొందిన తరువాత కఠినతరనియమ తపస్సులకు పూనుకొనును.

శ్రీ అనంతభట్టుని విధాన పారిజాతము పాంచరాత్రము, భాగవతము అని రెండు వైష్ణవ విధానములను గుఱించి చెప్పును. ఇచట భాగవత శబ్దము వైఖానస వర్గమును తనలో చేర్చుకొనును. ఇది భగవానుడగు కమలాపతిచే సూటిగా వైదికాధ్యయన క్రమ విదూరులైన జనుల ప్రయోజనము కొఱకై చెప్పబడెను.[98] మత వాఙ్మయ సంబంధమైన నూట ఎనిమిది (108) సంహితలను పరిగణించిన పాంచరాత్ర సారస్వతము వైఖానస శాఖా వాఙ్మయమును చేర్చిచెప్పదు. కావున మనము వైఖానస పద్ధతి యొక విశిష్ట వైష్ణవ వర్గముగ స్వతంత్ర మూలముగలదై యావిర్భవించెనని సులభముగ ఊహింపవచ్చును.

కాళిదాస మహాకవియు ఈ శబ్దమును సముచిత గౌరవ ప్రతిష్ఠలతో ముని అను సామాన్యార్థమున ప్రయోగించెను.

---

95. జాతాశ్చ భస్మనోహ్యన్యే బ్రహ్మర్షి గణ సమ్మతాః వైఖానసా మునిగణాస్తపశ్శ్రుతి పరాయణాః
బ్రహ్మాండ 3-1-56, 57

96. మలయస్యైక దేశేతు వైఖానస విధానతః । స భార్యాసంవృతో విప్రైస్తపశ్చక్రే సుదుష్కరమ్ ॥ మత్స్య 61-41

97. దివ్యానాం చ సుసాధూనాం బ్రహ్మచారీగురోర్హితః। కారణాత్సాధనాంచైవ గృహస్థస్సాధురుచ్యతే ॥
తపస్వీచతథారణ్యే సాధువైఖానసస్మృతః। యతమానోయతిః సాధుః స్మృతో యోగస్య సాధనాత్॥ మత్స్య144. 21. 22

98. పాంచరాత్రం భాగవతం తన్త్రం వైఖానసాభిధమ్ । వేద భ్రష్టాన్ సముద్దిశ్య కమలాపతి రుక్తవాన్॥
అనంతభట్టుని "విధానపారిజాత" ము పుట 519

99. తతః ప్రవిశతి ఆత్మనా తృతీయో వైఖానసః। వైఖానసం కిమనయాప్రత మా ప్రధానాత్॥
వ్యాపారరోధిమదనస్య నిషేవితవ్యమ్. శాకుంతలమ్ 1. 26

భట్టికావ్యముకూడ వైఖానసశబ్దమును ఉపయోగించును. వ్యాఖ్యాత ఆశబ్దమునకు జీవితపు మూడవదశయందున్నవారిని వివరించును.[100] భట్టి III 41 లో వివిధ మునులను పేర్కొనును అయితే వైఖానస అను ప్రత్యేక వర్గము వారిని తెలుపు శబ్దమును గణింపదు.[101]

త్రికాండ శేష నిఘంటువు ఈశబ్దమును తపోనియమములచే విఖనసుడు అగు బ్రహ్మను తెలిసినవాడు అను నర్థమును బడసియున్నది.[102] ఇతర నిఘంటువులందును వైఖానస శబ్దము ఒక విశిష్ట వర్గమునకు జెందిన నిర్దిష్ట శాఖాజనులని అంగీకరింపఁగిన ప్రత్యేకశాఖ శబ్దముగా వివరింపబడలేదు.[103] మఱియు సామాన్యముగా ఈశబ్దము మూడవ యాశ్రమ జీవితము గడుపుచున్న జనులుగాను వనవాసు లగుటకై గృహములను త్యాగముచేసిన వారికిని ప్రయోగింపబడెను.

మనుస్మృతియందుకూడ వైఖానస శబ్దము తపస్వితత బోధకులను అర్థమున నుపయోగింపబడినది. ఈశబ్దమును నిర్వచించుచు మనుస్మృతి వైఖానసులు కేవలము పూలు పండ్లపై యావత్ జీవితమును గడుపువారిని, అదియు వారు తినుటకై పుష్పఫలములను కోసి కొనక తమంతకు పండి పక్వమై తొడిమవీడి రాలి వేఱుపడిన పూలుపండ్లను మాత్రమే తినువారని చెప్పును.[104]

100, వైఖానసేభ్యః శ్రుతరామ వార్తః. అభ్రంలిహాగ్రం రవిమార్గ భృంగమ్, తతో విశంజాన పతత్రి పంఘమ్। ఆనం హిరేఽద్రిం ప్రతిచిత్రకూటమ్॥ భట్టి III—4?

101. వాచంయమాన్ స్థండిల శాయినశ్చ, ఆధ్యాపయన్తం వినయాత్ ప్రణేముః, యుయుక్షమాణా ననిశం ముముక్షూన్। పద్గా భరద్వాజ మునిం సశిష్యమ్॥ భట్టి III—41

102. విఖనసం బ్రాహ్మణం వేత్తి,

103, (ఎ) వానప్రస్థో వైఖానసోఽగ్రహీ
(బి) వైఖానసో వానప్రస్థో భిక్షుః సన్యాసినోయతిః — అభిధాన చింతామణి 3–473
(సి) వైఖానసో వనేవాసీ వానప్రస్థశ్చ తాపసః — వైజయంతికోశ పుట 93 శ్లోకసంఖ్య 124 or III బ్రాహ్మణాధ్యాయములో (భూమికాండము లోనిది)

(డి) వైఖానసోవనేవాసి వానప్రస్థశ్చ తాపసః. — బాణభట్టుని శబ్దరత్నకోశము.
మఱి అనేక యితర జాతులు నివ్వబడినవి.

104. పుష్పమూలఫలైర్వాపి కేవలైర్వర్తయేత్సదా। కాలపక్వైః స్వయం శీర్ణైః వైఖానసమతే స్థితః॥ — మను IV 21

శ్రీ అరవిందుల అభిప్రాయములు, సమీక్షలు.

కొన్ని ప్రశ్నోత్తరములు

శ్రీ ఏ. వెంకటరావు, తిరుపతి.

(గతసంచిక తరువాయి)

వ్యాధినివారణలో వైద్యుల నిరంతరాపజయము, ముఖ్యముగ శాస్త్రమున వ్యతిరేకముగా ఏమియు ఋజువుచేయలేనప్లే, అనేక జోస్యములు తప్పు అను విషయము, ప్రాథమికముగా జ్యోతిషమున కెదురుగా నేమియు ఋజువుచేయలేవు ఈఅపజయమునకు ప్రథమకారణము, అధిక సంఖ్యాకులగు వృత్తిగా చేపట్టిన జ్యోతిష్కులు. శాస్త్రదృష్ట్యా జోస్యము చెప్పుటకంటె, తమ ఆశ్రితులను సంతోషపెట్టు కపటులగుటవలన (అట్టివారు బహుశః అధిక సంఖ్యాకులు కలరు) లేదా ఆశ్రితులొసగు మూల్యమునే ప్రధానముగ దృష్టిపెట్టుకొని, అనుభవాభ్యాసములపై మాత్రమే ఆధారపడి, ప్రమత్తతతో చేయు కపటులగు అజ్ఞాన, అసమర్థులగుటవలన. ఒక వేళసమర్థులగు జ్యోతిష్కులు తరచు ఓడిపోయినను, శాస్త్రముగాని దానిని వారుపయోగించిన తీరు ప్రధానముగ ప్రయోగసిద్ధము (empirical) గావించుటయే, లేదా అందులోని కొన్ని నియమములు, సిద్ధాంతములు తప్పులుకావచ్చును. ప్రతి శాస్త్రము దాని ప్రయోగాత్మక దశనుండి వెలువడవలెను. కొన్ని—వైద్యవిద్య—ఇప్పుడిప్పుడే వెలువడినవి. ప్రతి శాస్త్రముకూడ తరువాత విడిచిపుచ్చబడిన, లేక సంస్కరించబడిన తప్పుడు సామాన్యవాదములతోను, సరిగాని సిద్ధాంతములతోను, అసంపూర్ణ నిబంధనలతో తమ పురోగమనమునబరువెక్కెను. వైద్యశాస్త్రములో ప్రధానాంశమే మనగా—మూలికలు, లోహములు, ఇతర రోగనివారకములకు శరీరముపై కొన్ని ఫలితములు కలవా, లేవా అనియు, వానిగుణములు, లక్షణములు, తగినన్ని దశలలో (Cases) వానియొక్క కారణ, ఫలితముల క్రమ సంబంధముస్థాపించి, సమర్థించుట కవకాశమున్నదా లేదా అనునది. అటులనే జ్యోతిషములో ప్రాథమిక ప్రశ్నయగు, భూమిపైన, వానిజీవరాశులపై గ్రహప్రభావముల గురించి విశ్వముయొక్క కారణ వాదములోని ప్రథమ పరిణామ అంశము (a priori argument) చాల సమగ్రముగ కలిసి యున్న సూర్యకుటుంబములో అన్ని గ్రహములలో ఒక దానిపై వేరొక దానికి పరస్పర ఆకర్షణ, లేదా ఒక గ్రహరాశివారు అత్యంత ప్రతిభావితులగుట లేక ఇతర గ్రహముల ప్రభావములకు పూర్ణముగా లోనగును అన్న అభిప్రాయములో ముఖ్యముగ హేతువు లేకపోలేదు, ఇంకమిగిలిన సందేహమేమనగ-ప్రారంభజ్ఞానశక్తిని (rationality) ఒప్పుకొనిన తర్వాత, లేక పూర్తిగా త్రోసిపుచ్చకున్న,—[1]) అదియదార్థమునకు ఉన్నదా (2) — ఈ ప్రాభవములెంత వరకు పోవును, వాని స్వరూప. స్వభావములేమి అను అంశములు. వాని ప్రాభవములు మనకాయములనేగాక మన అధ్యాత్మ సత్తనుకూడ మార్చునని జ్యోతిషము వక్కాణించుచున్నది ఒకవేళ భూత మనోధాతువులు వేర్వేరు స్వేచ్ఛారూపముల నుండి, వానికి పరస్పర ప్రభావము లేకపోయిన, అట్టి ఫలితము ఉండకూడదు కాని ఇందులో అ

విధముగాలేదు. అదే కారణవాదముగ పరిగణించు,
విశ్వముయొక్క భౌతిక దృక్పథము ద్వారాచూచిన,
భౌతిక వస్తుఫలితమే మనస్సు. దానిస్థితిగతులు
భౌతిక వస్తువునుబట్టి నిర్ణయించబడును. గ్రహ
ప్రభావముల నంగీకరించిన యెడల, భౌతికవస్తు
వులు భూమిపై ఆధ్యాత్మస్థితులను కలుగచేయుచు,
మన ఆధ్యాత్మిక స్థితిగతులను నిర్ణయించు విషయ
ములో అసాధ్యమైనదేదియును లేదు. ఇంకను
అధికముగ నిజమగుహేతువాద దృష్ట్యా భూత
మనోధాతువులు ఒకదానినొకటి ప్రభావితము గావిం
చుచు, స్థిరీకరించుచున్నవి. ఇచటగూడ, విశ్వ,
భూత, మనోధాతువులు, వ్యక్తిత్వమనోధాతువులపై
పనిచేయుచున్నపుడు, గ్రహకుటుంబగతులు ఏకము
కావచ్చును లేదా వారిక్రియలలో మొట్టమొదటి
గడ్డుసమస్యదశ (nodus) కావచ్చును మరియు
జ్యోతిషము, ప్రవచనములు పైపైన నమ్మదగినవిగా
నుండును. ఇంకా, జ్యోతిష్యమేమని వచించుననగా-
మన జీవితముల సంపూర్ణగతిని ఈ ప్రభావములు
నిర్ణయించుననియు. మరియు కాలమే అన్నిటను
ముఖ్యమైనదని, అది మానవులు, సంఘటనలపై
కాలప్రభావము అను ప్రాముఖ్యమైన సందేహమును
రేకెత్తించును; మన జీవితప్రభావమును, మన
భావ అవస్థలను కాలము నిర్ణయించునా? అయినచో
ఎంతవరకు, ఏ విధముగా జ్యోతిషము లేవదీసిన
(ప్రేరేపించిన) విధముగా ఆ ప్రశ్నను స్పష్టీకరించు
టకు,-ఒక క్లిష్ట ముహూర్తముగలస్థితులు (ఈ సం
దర్భములో పుట్టిన ముహూర్తము) మనభౌతిక
మానసిక పరిస్థితులను, మన యావజ్జీవితగతిని
నిర్ణయించునా? లేక అధికభాగము నిర్ణయించునా?
మరియు అసంబంధమగు గమనములు, సూర్యుడు,
గ్రహములు, భూమి, మున్నగువానిపరస్పరస్థితులు-
ఈ నిర్ణయములలో ప్రథమ సమస్య అవునా లేక
అవి ఏదో విధముగా, ఫలితప్రాయమగు గుర్తులా?
రెండవది, తరవాతవచ్చు, కాలపరిణామములోని
మార్పులు, వాటంతటవికాని, మొదటికాలములోని
మార్పుల దృష్ట్యా చూచినగాని, మన ప్రాథమిక
భౌతిక, మానసిక స్థితిగతులను, మన జీవితచరిత్ర
గతుల తీర్చిదిద్దు, జతపడి పరంపరగా వచ్చు
పరిస్థితుల గమనమును క్షణక్షణమునకు, దశదశ
లకు నిర్ణయించునా? అయినచో, మరల, ఒక ఇవ్వ
బడిన ముహూర్తమునకు తత్సంబంధమైన గతులు,
వాని పరస్పరస్థానములు ఒక సమస్య అగునా లేక
తదనంతర నిర్ణయఫలితములకు కూడ ప్రముఖమగు
సాంకేతములగునా? దైనందినప్రయోజనములన్ని
టికి నిర్ణయకారులుగా వానిని గైకొనవచ్చునా లేక
మన జీవిన సత్తల నిర్ణయమునకు బలవత్తర
చిహ్నములుగ, ఏమైనప్పటికి, గైకొనవచ్చునా?
జ్యోతిషము రేకెత్తించు ప్రశ్న అదియే. నిజాని
కది, సంపూర్ణమగు న్యాయము, కారణవాదములతో
కూడినప్రశ్న. పూర్వపు ఆధారములనుబట్టి, దానిని
గర్హించి ప్రాచీన అనుభవమును సూత్రములు,
సిద్ధాంతములక్రింద క్రోడీకరించి, ఇచ్చిన అంగి
కారము నేవో పూర్వపు ఆధారములనుబట్టి, దాని
నొక మూఢనమ్మకముగను, బాలక్రీడగను త్రోసి
పుచ్చగలమా? ఈ విషయములలో కారణ ఫలిత
ముల సంబంధము కలదనుకొన్నను-లేక, ఒకవేళ
సంభావ్యమును (ఆకస్మికమును) (casuality)
వివాదించిన, తదుపరిదశకు గొంపోవు పూర్వపు
స్థితి అనుకొన్నను, ఆ అనుబంధమును నిర్ణయించు
టకు, తెలిసికొనుటకు, శాస్త్రీయజోస్యము సాధ్యమై
నప్పటికిని,-నిర్ణయములే సాధ్యముకావని మనము
అనంగికరించిన తప్పు-అను రెండు ప్రతిపాదనలు
కలవు.

(సశేషము)

శ్రీ వేదాంతదేశికులు

కన్నడ మూలము :

శ్రీ డి. కృష్ణయ్యంగార్

అనువాదము :

శ్రీ అయాచితుల హనుమచ్ఛాస్త్రి యం ఏ.,

ఆఫీసర్

(గతసంచిక తరువాయి)

అర్థపంచకము

జనప్రియమైన శ్రీ వైష్ణవ సిద్ధాంతమునకు కర దీపిక అని చెప్పవచ్చును. శ్రీమన్నారాయణుడే ప్రాప్యము. జీవాత్మ ప్రాపక వస్తువు. ప్రాప్యమును ప్రాపక వస్తువు ప్రాప్తించు ఉపాయమే ప్రపత్తి. ప్రపత్తికి ఫలము పరమపద పరిపూర్ణానుభవము ఇటువంటి మార్గమునకుగల విరోధావరోధ ములను వివేకియైన ముముక్షువు తప్పక తెలియదగును. ఈ విషయము లన్నింటిని అర్థపంచకము బోధించును. ఈ గ్రంథమునకు దొడ్డయాచార్యులవారు విశేష గౌరవమునిచ్చి యున్నారు. సిద్ధాంతలక్షణములను, తెలియవలెననెడి ఉత్సాహము గలవారు ఈ గ్రంథ మును అవశ్యము పఠింపవలెను.

పన్నిరునామం అనునది

శ్రీ వైష్ణవులు ధరించు ద్వాదశ ఊర్ధ్వపుండ్ర ములను గురించి వ్రాయబడినది. విష్ణుభక్తులు తప్పక ధరించవలసిన నామములు వానిప్రమాణము ఎట్లుండవలెననునది ఇందలి విచారణ. ప్రమాణ శర ణులైన వారికిది ఆవశ్యకమేగదా! విష్ణుభక్తులు ఏ ఏ పదార్థములను సేవింపవలెను? వీనివల్ల ఎట్టి ధార్మిక భావనలు ప్రబోధితములగును. అను విషయము గురించి ఆహారనియమము అను ఇరువది ఒక్క పద్యములతో కూడిన ప్రబంధములో తెలుప బడినది.

తిరుమంత్రచ్చురుక్కు, ద్వయిచ్చురుక్కు, చరమ శ్లోకచ్చురుక్కు :— వీనిలో మూడు మహా మంత్రముల వివృతిగలదు. వీనియందు మొదటిది సమస్తమునకు ఆధారభూతుడైన పరమపురుషుని నామములలో మిగుల శ్రేష్ఠమైన 'నారాయణ' అను శబ్దమును గురించి పూర్ణజ్ఞానము కలుగ జేయును. ఇది అత్యంత శ్రేష్ఠమైనది గనుక, దీనికి తిరుమంత్రము, మూలమంత్రము, అష్టాక్షరి— మొద లైన పేరులు వచ్చియున్నవి. ఈ మంత్రము యొక్క మూడవపదమందలి చతుర్థీవిభక్తిలోని అర్థమును పరిశీలించి, తెలియుచో సకలాభీష్ట ములను పడయవచ్చును. ఈ మంత్రమునకు తొమ్మిది విధముల భేదములు గలవు. వీని నన్నింటిని ఆచార్యులవారు స్వయముతెలిసికొని, అనుభవించి, మహానిధిగా ఉన్నదీని అర్థమును సకలచేతనుల ఉద్ధారమునకై ఈ గ్రంథరూపములో కరుణించి యున్నారు.

రెండవది— సమస్తచేతనులను ఉజ్జీవింప చేయ వలె ననిన శ్రీమన్నారాయణుని దివ్యపాద పద్మ ములను ఆశ్రయించుటయే పరమ హితకరమైన సాధనము. అకించనులుచేయు సాంగప్రపత్తిఇది.

దీనిని ప్రపత్తియొక్క కరణ మంత్రమనిచెప్ప నొప్పును. దీనికి పదివిధములైన అర్థములున్నవి, మహాధనమువలె పరమభోగ్యమూ, గోప్యమూఅయి ననూ, ఈ మహామంత్రముయొక్క అర్థమును సదా చార్యులనుండి తెలిసికొని ఉజ్జీవించుటలెస్స. పురుషా కార స్వరూపమైన జగన్మాతతోడ నారాయణునికి గల నిత్యసంబంధము ఆయన దివ్య చరణద్వంద్వ మునే ఉపాయముగా పడయుట-మొదలైన విషయ ములు మనస్సునకు హత్తునట్లుగా దీనియందు వివ రింపబడినవి.

చరమ శ్లోకచురుక్కు :— అనునది గీతాచార్యు లైన శ్రీకృష్ణుడు అర్జునుని వ్యాజముతో జగత్తునకు అనుగ్రహించిన "సర్వధర్మాన్ పరిత్యజ్య" అను శ్లోకమునకు అర్థవివరణము. ఈ శ్లోకములోని ప్రతియొక్క పదములోని అర్థమును బడచి హృద యంగముగా వివరించి, ఆచార్యులు ఆశ్రితులను ఉజ్జీవింపచేయుటకై, మహోపకృతి ఒనర్చిరి. సర్వేశ్వరుడైన శ్రీమన్నారాయణుడు ప్రపన్నుల మైన మన సమస్త దుఃఖమును పోగొట్టి, విశాల మైన దయతో సంరక్షించును అనెడు దృఢవిశ్వాస మును చేతనులకు ఆచార్యులవారు కలుగ జేసిరి.

తత్త్వనవనీతము రహస్యనవనీతము మునివాహన భోగము మధురకవి హృదయము

ఈ కృతులు మణి ప్రవాళశైలిలో రచింప బడినవి. రామానుజ దర్శనముయొక్క ఆధ్యాత్మి కము, పారమార్థికమునైన విషయ నిరూపణము వీనియందుగలదు. పూర్వాచార్యులు చెప్పిన దివ్య సూత్రములకు సంక్షేప వివరణములు ఇందుగలవు. అద్వైక్కలప్పత్తు, అనుకృతి పదునొకండు పద్య ములతోకూడిన తమిళ భక్తిగీతము. ఇది సర్వోత్త మమైన, గుణములతో కూడినది. ప్రపన్నులకు, ప్రపత్తినాకాంక్షించువారికి ఉపాదేయతమమైన సార తమ గ్రంథమిది.

తిరుచ్చిన్నమాలై

కాంచీపురమున వేంచేసియున్న వరదరాజ స్వామివారి ఉత్సవ సమయమున మ్రోగుకహాళ వాద్యమునుగూర్చిన పద్యమిది. దీనియందు తిరు మంత్రార్థ వివరణము గలదు. శ్రీవరదరాజస్వామి వారి ప్రభావము ఈ చిన్న ప్రబంధములో కర్ణా మృతమగునట్లు వర్ణితమైనది.

అంజలి వైభవము, కవిశిఖామణి

ఇవిరెండు, శ్రీవైష్ణవ సిద్ధాంతమునకు పరమ ధ్యేయమైన ప్రపత్తిశాస్త్రమును వివరించును. సార భూతమైన పద్ధతిని, వేదాంతరహస్యము, శ్రీవైష్ణవ సిద్ధాంతము ఇందునిరూపితములు.

రహస్య రత్నావళీ హృదయము

రహస్యరత్నావళి, తత్త్వరత్నావళి, ప్రతిపాద్య సంగ్రహము :— ఈ నాల్గు ప్రబంధములు శ్రీవైష్ణవ తత్త్వమునకుచెందిన సాంకేతిక గూఢార్థములను తెలియజేయును.

రహస్యసందేశవివరణము

రహస్యసందేశము, తత్త్వసందేశము :— ఇవి మూడును ప్రసిద్ధ తత్త్వ ప్రకరణ గ్రంథములు. సర్వజ్ఞసింగప్ప అనురాజకుమారుని శ్రీవైష్ణవ భక్తునిగా మార్చుటకై వ్రాసిపంపిన కృతులివి. వీనిని అతడు చదువుకొని వైష్ణవుడై, ఆచార్యుం శిష్యుడైనట్లు చెప్పుదురు. (సశేషము)

శ్రీ ఆనందనామ సంవత్సర ఉత్సవాదులు

నవంబరు

10–11–74	ఆదివారము	తిరుచానూరు శ్రీ పద్మావతీదేవి బ్రహ్మోత్సవారంభం ధ్వజారోహణం
12–11–74	మంగళవారము	నరకచతుర్దశీస్నానం రాత్రి 'చంద్రోదయకాలే'
13–11–74	బుధవారము	దీపావళి అమావాస్య తిరుమల శ్రీవారి దీపావళి ఆస్థానము, కేదారగౌరీవ్రతం ఘూర్జర సంవత్సరాది
14–10–74	గురువారము	తిరుచానూరు శ్రీ పద్మావతీదేవి గజవాహనోత్సవము
15–11–74	శుక్రవారము	శ్రీ పద్మావతీదేవి గరుడోత్సవము
16–11–74	శనివారము	వృశ్చిక సంక్రమణం
17–11–74	ఆదివారము	శ్రీ పద్మావతీదేవి రథోత్సవము
18–11–74	సోమవారము	శ్రీ కపిలేశ్వరస్వామి సన్నిధిలో కార్తీకసోమవారాభిషేకం, శ్రీపద్మావతీదేవి పంచమీ తీర్థోత్సవం అవభృథోత్సవం (చక్రస్నానం) ధ్వజావరోహణము
19–11–74	మంగళవారము	శ్రీ కపిలేశ్వరస్వామివారి సన్నిధిలో స్కందషష్ఠ్యుత్సవము
20–11–74	బుధవారము	శ్రీ తిరుమంగై ఆళ్వార్ ఉత్సవారంభము
25–11–74	సోమవారము	నారాయణవనం శ్రీ కల్యాణ వేంకటేశ్వరస్వామి (ప్లవ) తెప్పోత్సవారంభం
26–11–74	మంగళవారము	క్షీరాబ్ధిద్వాదశి, చక్రతీర్థముక్కోటి, కైశికద్వాదశి ఆస్థానం, చాతుర్మాస్య వ్రతసమాప్తి
28–11–74	గురువారము	కపిలేశ్వరస్వామిసన్నిధిలో అన్నాభిషేకము, కపిలతీర్థ ముక్కోటి, సువర్ణముఖరీతీర్థ ముక్కోటి, రుద్రపాదాలు, శివాలయములలో కార్తీక దీపోత్సవం
29–11–74	శుక్రవారము	విష్ణ్వాలయములో కార్తీకదీపోత్సవం, చంద్రగ్రహణం, శ్రీతిరుమంగై యాళ్వార్ శాత్తుమొర; నారాయణవనం శ్రీ కల్యాణవేంకటేశ్వరస్వామి తెప్పోత్సవం పూర్తి
30–11–74	శనివారము	శ్రీ తిరుప్పాణాళ్వార్ వర్షతిరునక్షత్రం

డిశంబరు

14–12–74	శనివారము	తిరుమల శ్రీవారిసన్నిధిలో అధ్యయనోత్సవారంభము, పగల్పత్తు తొడక్కం
15–12–74	ఆదివారము	శ్రీ గోవిందరాజస్వామివారు ఆంజనేయస్వామివారి సన్నిధిలో వేంచేయడం
16–12–74	సోమవారము	ధనుస్సంక్రమణం (8–46 A. M.) ధనుర్మాస ప్రారంభం, శ్రీవారి సన్నిధిలో ధనుర్మాస పూజారంభం
24–12–74	మంగళవారము	తిరుమల శ్రీవారి సన్నిధిలో పగల్పత్తు చిన్నశాత్తుమొర
25–12–74	బుధవారము	శ్రీ వైకుంఠఏకాదశి, తిరుమల శ్రీవారిసన్నిధిలో రాపత్తు తొడక్కం, వేదపారాయణ తొడక్కం [శ్రీస్వామిపుష్కరిణీతీర్థ ముక్కోటి]
26–12–74	గురువారము	శ్రీ కపిలేశ్వరస్వామి (ప్లవ) తెప్పోత్సవారంభం, ముక్కోటి ద్వాదశి
28–12–74	శనివారము	శ్రీ కపిలేశ్వరస్వామివారి తెప్పోత్సవం పూర్తి
29–12–74	ఆదివారము	శ్రీ కపిలేశ్వరస్వామివారి సన్నిధిలో ఆర్ద్రాదర్శనోత్సవం
30–12–74	సోమవారము	తిరుమల శ్రీవారి సన్నిధిలో ప్రణయకలహోత్సవం

శ్లో॥ శాంతాకారం భుజగశయనం పద్మనాభం సురేశం
విశ్వాకారం గగనసదృశం మేఘవర్ణం శుభాంగమ్
లక్ష్మీకాంతం కమలనయనం యోగిహృద్ధ్యానగమ్యం
వందే విష్ణుం భవభయహరం సర్వలోకైకనాథమ్.'

అని ప్రార్థించి విషయమంతయు విన్నవించెను. విన్నాఁడు శ్రీహరి. 'దుర్వాసా! అహంకారమే అన్నింటి నణచును. ఈ సుదర్శనము నడ్డుటకు నా చేతిలోఁగూడ నేమియులేదు. నీకిష్టమైన నా భక్తుఁడైన యంబరీషుని పాదాలపైఁబడి వేడినచో అతఁడే యీ సుదర్శనుని త్రిప్పగలఁడు'

అని పలుకగా దుర్వాసుఁడు ఖిన్నాంతఃకరణుఁడై పోయి యేడ్చుచు నా మహారాజు అంబరీషుని పాదాల నంటెను. అంత భక్తుఁడు సుదర్శనుని ప్రార్థింప నా చక్రము వెనుకకుపోయెను.

తనపనిని తన కోపమును నిందించుకొనుచు ముని క్రుచ్చు కూడ మహారాజునింట స్వస్థతగా భుజించి సంబరమంది యాశీర్వదించి యింటికి పోయెను.

జనులెల్లరు భక్తి ప్రభావమున కచ్చెరువందినారు. ఏకాదశీవ్రత మహిమ యిట్టిదిగదా!

బాలికలారా;

దురహంకారమును విడువనిచో నెంతవారికైన ఆపదలుపైబడును.

(54 పేజి తరువాయి)

19– 3–75	బుధవారము	శ్రీ కోదండ రామస్వామివారి రథోత్సవం
20– 3–75	గురువారము	శ్రీ కోదండ రామస్వామివారి అవబృథోత్సవం చక్రస్నానం ధ్వజావరోహణము
21– 3–75	శుక్రవారము	శ్రీ శాలనాచ్చియార్ ఉత్సవారంభము
23– 3–75	ఆదివారము	తిరుమల శ్రీవారి తెప్ప ఉత్సవ ప్రారంభము
26– 3–75	బుధవారము	నాగులాపురం శ్రీ వేదనారాయణస్వామి సూర్యసేవారంభం
27– 3–79	గురువారము	హోళిపండుగ,మదనపూర్ణిమ, తిరుమల శ్రీవారితెప్పోత్సవం పూర్తి శ్రీశాలనాచ్చియార్ పంగున్యుత్తర శాత్తుమొర, శ్రీ గోవిందరాజ స్వామి పూలంగి సేవ
8– 4–75	మంగళవారము	తాళ్ళపాక అన్నమాచార్యవర్ధంతి

Edited and Published on behalf of the T. T. Devasthanams by K. Subba Rao, M. A., and Printed at T. T. D. Press by M. Vijayakumar Reddy, Manager, T.T.D. Press, Tirupati.

TIRUMALA TIRUPATI DEVASTHANAMS

Roc. No. R4-2557/74, dated 21-10-1974.

RESERVATION OF ACCOMMODATION

Accommodation shown below, will be reserved on payment of requisite service charges in advance.

Sl. No.	Description of accommodation	Service charges per day
	TIRUMALA :	
1.	Sri Venkateswara Guest House	Rs. 15/-
2.	Sri Srinivasa, Venkatachala, Alwar Nagar Cottages.	Rs. 16/- and Rs. 20/- (Full cottage) Rs. 7/- and Rs. 9/- (Half Cottage)
3.	Valley View, Narayana Giri Cottages	Rs. 16/-
4.	Sankhu Mitta, Seshadri Nagar, Anjanadri Nagar, Garudadri Nagar Cottages	Rs. 10/- (Full cottage) Rs. 5/- (Half cottage)
	TIRUPATI :	
1.	T. T. D. Guest House	Rs. 10/-
2.	Sri Srinivasa Choultry (Furnished Rooms)	Rs. 8/-
3.	Sri Govindarajaswamy Choultry (Furnished Rooms)	Rs. 6/-

NOTE :— Unfurnished accommodation in all the choultries at Tirumala/Tirupati is **FREE.**

Service charges, indicating the period of stay, number of persons to be accommodated and type of accommodation required, shall be remitted through crossed Bank draft / Money Order drawn in the name of the Reception Officer, Tirumala / Tirupati, one week in advance.

Reception Officers, Tirumala / Tirupati, may be contacted for further details required.

(Sd.) P. S. RAJAGOPALA RAJU,
Executive Officer.